

Noora Savolainen

KILPATANSSIASUT KEVÄÄN 2009
LATINALAISTANSSIEN SM- SEKÄ
VAKIOTANSSIEN IKM-KISOIHIN

Opinnäytetyö
Muotoilun koulutusohjelma

Lokakuu 2009

MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU

Mikkeli University of Applied Sciences

KUVAILULEHTI

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>	<p>Opinnäytetyön päivämäärä</p> <p>1.10.2009</p>	
<p>Tekijä(t) Noora Savolainen</p>	<p>Koulutusohjelma ja suuntautuminen Muotoilun koulutusohjelma, Vaatesuunnittelu</p>	
<p>Nimeke Kilpatanssiasut kevään 2009 latinalaistanssien SM- ja vakiotanssien IKM-kisoihin</p>		
<p>Tiivistelmä</p> <p>Valitsin opinnäytetyöni aiheeksi kilpatanssiasut kevään 2009 latinalaistanssien Suomen mestaruus (SM)- sekä vakiotanssien ikäkausimestaruus (IKM)-kisoihin. Käsite kilpatanssi on erittäin laaja. Se käsittää kaikki ne tanssit, joissa voi kilpailla. Rajasin aiheen vakio- ja latinalaistansseihin. Innoituksen opinnäytteeni aiheelle sain kevään 2008 syventävästä työharjoittelusta Tanssii tähtien kanssa- ohjelmassa.</p> <p>Toimeksiantajinani toimivat harrastelijatasolla kilpaileva pari, Pasi ja Päivi Savolainen. Tehtävänäni oli suunnitella ja valmistaa heille kilpailuasut SM ja IKM- kisoihin. Tarkastelin työssäni myös kilpatanssiin liittyviä käsitteitä, puku- ja asustesääntöjä sekä muodin vaikutusta kilpatanssipukuihin.</p> <p>Raporttini etenee G.B. Harrisonin (1982) teknologisen suunnitteluprosessin mallia mukaillen. Tämä suunnitteluprosessin malli helpotti työni etenemistä loogisesti eteenpäin. Harrisonin suunnitteluprosessin malli on tarkoitettu teollisen toiminnan suunnitteluun, mutta se on myös sovellettavissa käsityölliseen suunnitteluun ja valmistukseen. Muokasin mallia omaan prosessiini sopivaksi. Sovelluksessani kuvaan pelkän suunnittelun sijaan koko prosessia. Malli sisältää kilpa-asujen suunnittelu- ja valmistusprosessin sekä huomioi näihin molempiin vaikuttavat resurssit ja rajoitteet. Varsinainen suunnittelutyö eteni ideoinnin, luonnostelun ja mallien karsinnan kautta valmiiksi työpiirroksiksi ja sitä kautta materiaalien ja värien valintaan. Tuotteiden valmistus etenee kaavoituksella ja leikkuulla, ompelulla, viimeistelyllä ja koristelulla.</p> <p>Soveltamani suunnitteluprosessin tulostavoitteena oli asujen istuvuus sekä toimivuus. Tavoite oli luoda jotain uutta, näyttävää sekä yhteensointuvaa, joka pukee asiakkaitani mahdollisimman hyvin ja mahdollisesti näkyisi kilpalattialla vielä vuosienkin jälkeen. Myös tunnettavuus kilpatanssipiireissä oli yksi tärkeistä tavoitteistani. Mielestäni kaikki ennalta asetetut tavoitteet onnistuivat.</p>		
<p>Asiasanat (avainsanat)</p> <p>G. B Harrisonin suunnitteluprosessin malli, Kevät – kesä 2009 trendit, Kilpatanssi, kilpatanssiasut</p>		
<p>Sivumäärä 52 s.</p>	<p>Kieli Suomi</p>	<p>URN</p>
<p>Huomautus (huomautukset liitteistä)</p>		
<p>Ohjaavan opettajan nimi Satu Kivimäki Ilona Kauppi</p>	<p>Opinnäytetyön toimeksiantaja Pasi ja Päivi Savolainen</p>	

DESCRIPTION

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>		Date of the bachelor's thesis 1.10.2009
Author(s) Noora Savolainen	Degree programme and option Degree Programme in Design, Fashion Design	
Name of the bachelor's thesis Ball dancing dresses for spring 2009 Latin dancing Finnish Championship and Ballroom dancing age group competition.		
Abstract <p>The subject of my final project is ball dancing dresses to spring 2009 the Latin dancing Finnish Championship and the Ballroom dancing age group competition. The concept ballroom dancing is extensive. It includes all those dances that you can compete. I confined my subject to the Ballroom- and Latin dancing. I was inspired by my spring 2008 Practical training period with the Dancing with the Stars- program.</p> <p>My client, Pasi and Päivi Savolainen, are a couple competing at amateur level. My work was design and make their dancing dresses for the Finnish Championship and the Ballroom dancing age group competition. I also studied the concepts of ball dancing, dress- and accessories rules and the effects of fashion on ball dancing dresses.</p> <p>In my report, I have adapted a technology design process model by G.B. Harrison. This process model made my project doing easier and it went logically forward. Harrison's model is intended for industrial activity design, but is also applicable to handicraft design and preparation (Anttila 1993, 97). I edited Harrison's model suitable for my project. In my project I describe the whole process, not only design. The model includes the ball dancing dresses' design and making process of ball dancing dresses and pays attention to resources. The actual design work goes through innovation, drafting and choosing clothing models for final drawings and choosing materials and colors for dresses. Dressmaking goes on by making and cutting patterns, stitching, finishing and decorating dresses.</p> <p>The target in the design process was dresses' well-fitting and practicality. My final project target was creating something new, dashing and also compatible, which would suit make the customer look amazing on the dance floor even after years. Preparing dresses makes me know in the ball room dancing circles and that is also an important target for me. I think that all these targets were and will be a success.</p>		
Subject headings, (keywords) Dance sport, ball dance dresses, Technology design process model by G.B Harrison, Spring and summer 2009 trends		
Pages 52 pages	Language Finnish	URN
Remarks, notes on appendices		
Tutor Satu Kivimäki Ilona Kauppi	Bachelor's thesis assigned by Pasi and Päivi Savolainen	

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO.....	1
2 KILPATANSSIASUJEN SUUNNITTELUPROSESSIN MALLINNUS.....	2
3 TOIMEKSIANTO JA SUUNNITTELUN LÄHTÖKOHDAT	4
3.1 Kilpatanssipari.....	5
3.2 Resurssit ja rajoitteet	6
4 KILPATANSSIIN LIITTYVÄT TEKIJÄT.....	9
4.1 Kilpatanssi, kilpaurheilulaji	9
4.2 Tanssiurheiluliiton määräämät puku- ja asustesäännöt.....	12
4.3 Kilpatanssipukujen vaikutus tuomarointiin.....	13
4.4 Muodin ja trendien vaikutus kilpatanssipukuihin	14
4.5 Materiaalit ja värit	18
5 SUUNNITTELUPROSESSI	20
5.1 Ideointi	20
5.2 Luonnokset	22
5.3 Valitut mallit sekä materiaali- ja värivalinnat	30
6 PUKUJEN VALMISTUS	35
6.1 Kaavoitus ja ompelu.....	36
6.2 Viimeistely ja koristelu	41
7 ASUKOKONAISUUDEN ARVIOINTI.....	43
8 POHDINTA.....	45
LÄHTEET	48
KUVALUETTELO	50

1 JOHDANTO

Opintojen alusta asti minulle on ollut selvää, että haluaisin tehdä opinnäytetyöni kilpatanssiin liittyen, ja näin loppua kohden se tunne on vain voimistunut. Olen elänyt kilpatanssin maailmassa lähes kymmenen vuotta, eikä ote ole vieläkään irronnut. Kevään 2008 syventävä työharjoittelu Tanssii tähtien kanssa- ohjelmassa antoi viimeisen ja tärkeimmän innostuksen opinnäytteeni aiheelle. Kokemus oli niin mahtava, että se tunne oli pidettävä yllä. Minulla on ollut kunnia saada tutustua sekä tehdä yhteistyötä ehkä maan tunnetuimpien kilpa-asujen valmistajien kanssa ja heiltä olenkin saanut hyviä ja erityisen tärkeitä neuvoja.

Käsite kilpatanssi on erittäin laaja, aihehan käsittää kaikki ne tanssit, joissa voi kilpaila. Olenkin rajannut aiheeni vakio- ja latinalaistansseihin. Opinnäytetyöni aiheena ovat latinalaistanssiasut kevään 2009 Suomen mestaruus (SM)- sekä ikäkausimestaruus (IKM) kilpailuihin. Toimeksiantajinani toimivat vanhempani Pasi ja Päivi Savolainen. Pari on aloittanut harrastuksensa noin kymmenen vuotta sitten. Tehtävänäni on suunnitella ja valmistaa parille latinalaistanssiasut sekä daamille vakiotanssiasu.

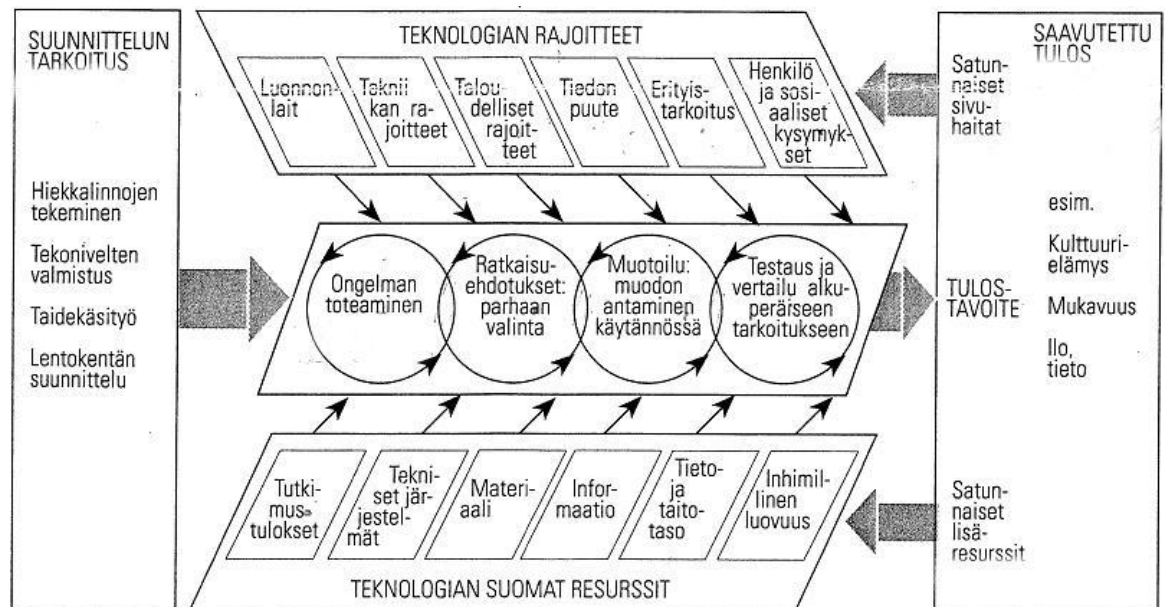
Opinnäytteeni suurimpana tavoitteena on luoda jotain uutta, näyttävää sekä yhteyensointuvaa, joka pukee asiakkaitani mahdollisimman hyvin ja mahdollisesti näkyisi kilpalattialla vielä vuosienkin jälkeen. Myös tunnettavuuden saaminen kilpatanssipiireissä on yksi tavoitteistani. Raporttini etenee G.B. Harrisonin (1982) teknologisen suunnitteluprosessin mallia mukaillen. Valitsin sen opinnäytteeni suunnitteluprosessin malliksi helpottaakseni työni etenemistä loogisesti eteenpäin. Omassa sovelluksessa malli sisältää kilpa-asujen suunnittelu- ja valmistusprosessin, sekä huomioi näihin molempiin vaikuttavat resurssit ja rajoitteet.

Kilpatanssia tai kilpatanssiasuja koskevia opinnäytetöitä löytyy harmillisen vähän. Tästä syystä kiinnostuin asiasta ja päätin perehtyä aiheeseen tarkemmin. Perehtyessäni aiheeseen huomasin, että kilpatanssista on yleisesti todella vähän kirjallista aineistoa. Lähes kaikki tieto kulkee tanssijalta toiselle tai ompelijalta toiselle. Halusin tuoda näitä tietoja julkisesti esille näin opinnäytteen avulla. Koen, että moni aloittava ompelija, suunnittelija, tanssija tai muuten vain aiheesta kiinnostunut saa tästä prosessista paljon hyödyllistä tietoa kilpatanssiin liittyen.

2 KILPATANSSIASUJEN SUUNNITTELUPROSESSIN MALLINNUK

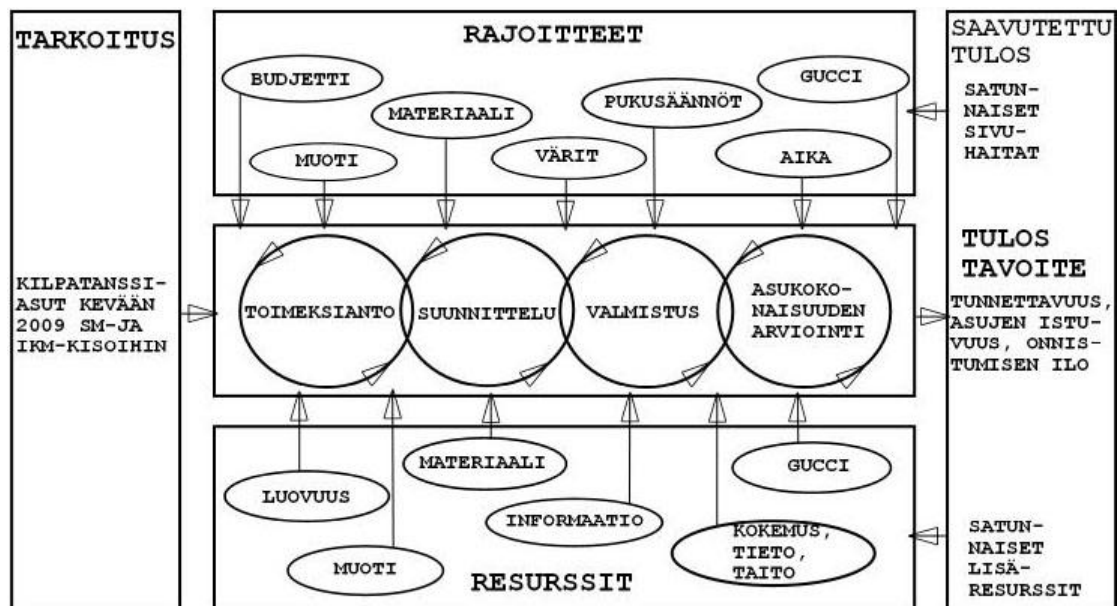
Olen valinnut G. B Harrisonin (1982) kehittämän teknologian suunnitteluprosessin mallin (kuva 1) tuotteiden suunnittelun pohjalle, koska se helpottaa työni etenemistä loogisesti eteenpäin. Harrisonin malli on tarkoitettu teollisen toiminnan suunnitteluun, mutta se on myös sovellettavissa käsityölliseen suunnitteluun ja valmistukseen. Mallissa suunnittelun vaiheita ovat ongelman toteaminen, ratkaisuehdotukset, muotoilu ja testaus. (Anttila 1993, 97.)

Mallissa muotoilulle tarkennetaan asetettavat vaatimukset inhimillisten tarpeiden näkökulmasta ja täsmennetään tulokselle asetettavat vaatimukset. Siinä määritellään myös käytössä olevat resurssit sekä niiden rajoitukset ja otetaan huomioon toivotut sekä ei-toivotut sivuvaikutukset. Mallissa tarkennetaan myös, millä tavoin lopputulos arvioidaan. Suunnittelun vaiheet Harrison esittää peräkkäisinä jaksoina, mutta ne ovat samalla asettuneet osittain toistensa päälle, mikä kertoo samanaikaisten ja peräkkäisten suunnittelusykylien toistumisesta. Harrisonin mukaan prosessin tulisi toimia niin, että sekä lähtökohtana että päämääränä olisi elämisen laadun parantaminen. (Anttila, 1993, 97–98.)

KUVA 1. Teknologisen suunnitteluprosessin malli, Harrison 1982 (Anttila 1993, 97)

Olen muokannut Harrisonin suunnitteluprosessin mallin omaan prosessiini sopivaksi. Kuvaan siinä pelkän suunnittelun sijaan koko prosessia (kuva 2). Myös tässä mallissa alkuperäisen mallin tavoin prosessi kulkee neljän peräkkäisen ja osittain päällekkäisen vaiheen kautta. Omassa sovelluksessa suunnittelun tarkoituksella tarkoitan koko kilpatanssiasujen suunnittelu- ja valmistusprosessia. Harrisonin mallin ongelman toteuttaminen on sovelluksessa *toimeksianto*, ratkaisuehdotusvaihe *suunnittelu*, muotoilu vaihe *valmistus* ja testausvaihe *asukokonaisuuden arviointi*. Alkuperäisessä mallissa näihin neljään eri vaiheeseen vaikuttavat myös teknologian tuomat resurssit ja rajoitteet. Satunnaisia lisäresursseja ja haittoja puolestaan ovat osittain ennalta arvaamattomat projektia edesauttavat tai hankaloittavat tekijät, joita voi ilmetä projektin jokaisessa vaiheessa

KUVA 2. Harrisonin teknologian suunnitteluprosessin malli (Soveltnut Savolainen 2009)

3 TOIMEKSIANTO JA SUUNNITTELUN LÄHTÖKOHDAT

Soveltamassani Harrisonin (1982) suunnitteluprosessin mallissa ensimmäinen vaihe on toimeksianto. Vaiheeseen kuuluu toimeksiantajan esittely, tehtävän määrittely sekä olemassa olevaan aineistoon perehtyminen. Aineistoni tärkeimpänä osana toimivat Guccin 2009 kevään ready to wear -malliston mekot. Gucci on italialainen muotitalo, Guccio Gucci perusti vuonna 1921. Gucci tunnetaan erityisesti laadukkaista vaatteista, nahkatuotteista ja parfyymeistaan. Käyn myös seuraamassa sekä kuvaamassa kilpatanssikilpailuja ja sitä kautta perehdyn tällä hetkellä vallitsevaan ”kilpa-asu muotiin” sekä siihen, miten nykymuoti ja trendit vaikuttavat kilpatanssipukuihin. Ennen varsinaista suunnittelua perehdyn ns. reunaehtoihin. Kartoitan tiettyjä ehtoja asukokonaisuuksien suunnittelua varten. Pohdin, kuinka pukisin asiakkaani siten, mikä heitä parhaiten pukee. Perehdyn Tanssiurheiluliiton määräämiin puku- ja asustesääntöihin sekä keskustelen asiakkaitteni kanssa heidän toiveistaan. Kaikki nämä seikat toimivat suunnitteluprosessin reunaehtoina. Kuitenkin ennen varsinaista työskentelyä laadin aikataulun, jonka avulla työskentelyni jäsentyy loogisemmaksi (kuva 3).

	LOKA	MARRAS	JOULU	TAMMI	HELMI	MAALIS	HUHTI
1.ASIAKAS TAPAAMINEN							
IDEA SEMINAARI	2.10						
LUONNOSTELUA							
ASIAKKAAN VAIHTUMINEN							
SUUNNITTELUA							
MATERIAALIEN HANKINTA							
SUUNNITTELU SEMINAARI						3.3	
LATTARIPUKUJEN VALMISTUS							
VAKIOPUKUJEN VALMISTUS							
LATTARI SM							4.4
VAKIO IKM							25.4

KUVA 3. Projektin aikataulu

3.1 Kilpatanssipari

Toimeksiantajanani toimii kilpatanssipari Pasi ja Päivi Savolainen (kuva 4). Pari on aloittanut harrastuksensa noin kymmenen vuotta sitten. Tie tanssin saloihin alkoi vuonna 1998, kun pari innostui kokeilemaan seuratanseja, ihan vain omaksi ilokseen. Savolaisten mukaan tanssikärpänen puraisi lujasti, sillä siitä alkoi parin yhteinen tie tanssin saralla. Syksyllä 1999 pari osallistui Kajaanissa järjestettävään kilpatanssin katselmukseen, jonka aikana tuomaristo arvioi parin valmiuden itse kilpailuihin. Savolaiset selviytyivät katselmuksesta hyvin, sillä vuonna 2000 he uskaltautuivat ensimmäisiin kisoihin. Pari päätti kuitenkin vielä harjoitella lisää, koska sijoittuminen kisoissa ei ollut mieluisa. Vuonna 2002 pari aloitti säännöllisen kilpailemisen. Tuosta kahden vuoden harjoittelusta oli selkeästi hyötyä, koska parin menestys sen jälkeen on ollut huimaa. Tällä hetkellä he kilpailevat korkeimmassa kilpailuluokassa. Kisatahti on edelleen nopea. Kisoja on lähes viikoittain ympäri Suomea. Pari on saanut kokemusta myös kansainvälisistä kisoista. Kesällä 2007 pari otti osaa Italian Allassiossa järjestettäviin kisoihin. Tänä vuonna Savolaiset osallistuvat jo toistamiseen SM- sekä IKM kilpailuihin. Kilpatanssi on Savolaisille hyvin oleellinen osa elämää ja harrastuksista kirkaasti ykkönen.

KUVA 4. Pasi ja Päivi Savolainen. (Syvänen 2008)

Ensimmäisessä asiakastapaamisessa kävimme läpi parin toiveita kilpapakujen suhteen. Kerroin, että tarkoituksenani olisi perehtyä kilpatanssiin ja Kilpatanssiurheiluliiton määräämiin puku- ja asustesääntöihin sekä käyttää suunnittelun lähtökohtana ja aineistona Guccin ready to wear kevään 2009 -malliston mekkoja. Pari innostui lähtökohdista ja antoikin suunnitteluprosessiin melko vapaat kädet noudattaen kuitenkin pieniä reunaehtoja. Parin yhteisiä toiveita olivat pukukokonaisuuden näyttävyyden ja yhteensopivuus. Pukujen tulisi myös olla yhdisteltävissä toisiinsa tarkoittaen sitä, että naisen latinalaistanssipuvun voisi yhdistää miehen vanhaan latinalaistanssipaitaan ja toisinpäin. Daami toivoi, että asut olisivat värikkäät. Asuissa voisi yhdistellä muutamia eri materiaaleja tai kuoseja, yksiväristä ja kuviollista. Omilta puvuiltaan daami haluaisi, että pääntien sekä selän alue olisi avoin. Hän toivoi myös pukujen olevan hihalliset, jotta kädet näyttäisivät kapeammilta. Koristelun suhteen hän antoi vapaat kädet, kuitenkin niin, että koristelujen tulisi olla sellaisissa kohdissa, joissa ne näkyvät eivätkä hankaisi miehen paitaa käyttökelvottomaksi. Mies toivoi taas asultaan tietynlaista neutraalisuutta, etenkin värien käytön suhteen. Paidassa voisi yhdistää eri materiaaleja, mutta kuitenkin niin, että vallitsevana värinä olisi jokin hillitty väri kuten musta. Myös hänen asuissaan koristelun kohta tulisi ottaa huomioon siten, ettei se vahingoita daamin asua.

3.2 Resurssit ja rajoitteet

Tässä luvussa käsittelen kaikkia niitä rajoitteita ja resursseja, jotka omassa suunnitteluprosessin mallin sovelluksessa (kuva 2) vaikuttavat suunnitteluprosessiini. Sekä rajoitteet että resurssit voivat edesauttaa tai hankaloittaa työni kulkua jokaisessa vaiheessa. Rajoitteisiin kuuluvat *materiaalit, budjetti, aika, pukusäännöt, muoti, Guccin malliston mekot* sekä *värit* ja resursseihin taas *luovuus, materiaali, kokemus, tieto ja taito, Guccin malliston mekot, muoti ja informaatio*.

Opinnäytteessäni *materiaalien* valinta ja käyttö on rajallista. Mikä tahansa materiaali ei sovellu kilpatanssiasuihin liikeratojen vuoksi. Materiaalilta vaaditaan useita ominaisuuksia, jotka tulee täytyä materiaalia valittaessa. Sen tulee joustaa joka suuntaan, jotta liikeradat ovat mahdollisia. Sen tulee hengittää eikä hiki saisi näkyä. Materiaalin täytyy myös olla tanssiin soveltuva. Vakiotanssiasu on hienostunut ja juhlava, kun taas

latinalaistanssiasu on räväkkä ja usein paljastava. Materiaali toimii osittain rajoittavana tekijänä ja osittain resurssina. Materiaaleja tarkastelen enemmän luvussa 4.5.

Budjetti on hyvin ratkaiseva tekijä kilpatanssiasuja suunnitellessa. Raha mahdollistaisi monia eri materiaaleja, niin koristeita kuin itse kankaitakin. Rahaa saa upotettua asuun useita satoja euroja. Kuitenkin tässä projektissa budjetti on yhtä asua kohden n.350€.

Aika on myös rajoittava tekijä tässäkin projektissa. Suomen mestaruuskisat käydään 4.4.2009 ja ikäkausimestaruuskisat 25.4.2009, joten aikataulu tulee olemaan melko tiukka pukujen valmistuksen suhteen. Asujen täytyy olla valmiina hyvissä ajoin ennen kisoja, koska jokaista pukua täytyy testata harjoituksissa toimivuuden varmistamiseksi. Tietenkin aika on myös tärkeä huomioida oman valmistumisen kannalta. Valmistumisen ajankohta on lokakuussa.

Pukusäännöt toimivat suurena rajoitteena kilpa-asuissa. Kilpatanssiasu vaatii tietyt normit, puku- ja asustesäännöt, täyttääkseen Kilpatanssiurheiluliiton määräämät vaatimukset. Mikä tahansa minimekko ei siis ole sovelias valinta. Tätä käsittelen enemmän luvussa 4.2.

Muoti sekä *Guccin malliston mekot* ovat projektissani osittain rajoitteita ja resursseja. Niillä voi olla rikastuttava tai köyhdyttävä vaikutus kilpatanssiasujen suunnittelussa. *Guccin* mallistossa vallitsee hedelmäisen värikäs ilme, joka toimii hyvin myös kilpatanssiasuissa, mutta mallistosta löytyy joitain yksityiskohtia, joita on mahdoton yhdistää tanssiasuihin. *Muodilla* on sama vaikutus. Muodin ja trendien vaikutusta kilpatanssiasuihin pohdin luvussa 4.4.

Värit ovat työssäni rajoite. Kilpatanssiasut ovat usein hyvin värikkäitä, jopa neonvärisiä. Tämä johtuu siitä, että parin on saatava sekä katsojien että tuomarien huomio kiinnitettyä itseensä. Väreillä voi olla jopa niinkin tärkeä merkitys, että pari voi saada jonkin tietyn värin ansioista tuomarin pisteet itselleen. En siis voi tästä syystä tyytyä johonkin tylsään harmaaseen tai luonnolliseen ruskeaan, joka ehkä muuten pukisikin asiakkaitani. Värien vaikutusta käsittelen luvussa 4.5.

Resurssit vaikuttavat työskentelyyni sekä myönteisesti että rajoittavasti. *Luovuus* on lähes tärkein voimavarani koko prosessin ajan, se antaa motivaatiota työskennellä pitkäjänteisesti prosessin loppuun saakka. Muhosen (2003) mukaan luovuus on yleisesti ottaen kykyä luoda olemassa oleville asioille uusi merkitys. Se on myös kykyä työskennellä pitkäjänteisesti kohti asetettua tavoitetta eli luomisen produktiota. Koskenurmi-Sivosen ja Seitamaa-Hakkaraisen (2004) mukaan luovuuteen kuuluu myös kyky muotoilla tehtävä itselle sopivaksi ja mieluisaksi, se vaatii täydellisen syventymisen ja jopa rakastumisen omaan työhön. Opinnäytetyö on prosessi, jossa mielestäni on erityisen tärkeää pitää yllä kiinnostus aiheeseen. Ilman tuota kykyä luovuuteen olisi täysin mahdotonta muovata prosessi itselleen sopivaksi ja mieluisaksi.

Kokemus, tieto ja taito ovat myös erittäin vaikuttava osa projektini etenemistä. Olen saanut osallistua kilpatanssiasujen valmistukseen jo muutaman vuoden ajan, joten sitä kautta olen saanut kokemusta työskentelytavoista sekä suunnittelun reunaehdoista. Kokemuksen myötä myös taitoni ovat karttuneet. *Tiedolla ja taidolla* tarkoitan myös omaa osaamistani, jota olen opiskeluvuosien varrella saanut.

Hankin opinnäytteeni kannalta tarvittavaa tärkeää *informaatiota* alan kirjallisuudesta, sekä keskustelemalla alan tunnettujen ja vahvojen ammattilaisten kanssa. Kilpatanssipuuvuista itsessään on erittäin vähän kirjallisuutta, joten *informaation* lähteet painottuvat asiantuntijoiden kanssa käytyihin avoimiin keskusteluihin.

4 KILPATANSSIIN LIITTYVÄT TEKIJÄT

4.1 Kilpatanssi, kilpaurheilulaji

Tanssi voidaan yleisesti määritellä luonnolliseksi ja esteettiseksi liikkeeksi. Se voi olla ajanvietettä, estraditaidetta, kuntoilua, terapiaa tai kilpaurheilua. Sen taustalla voi olla musiikkia. Usein sen lisänä on myös valaistus- ja puvustuselementtejä. Ominaista paritanssille on miehen ja naisen välisen suhteen kuvaaminen ja heidän yhteistyöskentelynsä parina esteettisen tuloksen saavuttamiseksi. Perinteisesti paritanssissa miehen suurin tehtävä on viedä, ja naisen seurata miestä. (Yli-Piipari, 2005 (Ellfeldt & Morton 1974.) Myös pukeutumisella voidaan tukea parin suhteen kuvaamista. Asukokonaisuus parin välillä antaa esteettisemmän vaikutelman. Se voi lisätä itsevarmuutta parin välille tanssiessa.

Laakso (2005) kertoo, että Suomessa tanssiurheilulla tarkoitetaan kansainvälisten määritelmien mukaista vakio- ja latinalaistanssien (IDSF) sekä rock'n'swing- tanssien (WRRC) ja diskotanssien harrastamista. Kilpatanssi koostuu kolmesta kilpailtavasta lajista: Vakiotansseista (kuva 6), joihin kuuluvat hidas valssi, tango, Wieninvalssi, foxtrot sekä quickstep. Latinalaistansseista (kuva 5), joihin taas kuuluvat samba, rumba, jive, cha cha ja paso doble sekä näiden yhdistelmä 10-tanssi. Rock n` swingtansseihin (kuva 7) puolestaan kuuluvat Rock `n Roll ja Boogie Woogie. Jokaisella tanssilla on oma luonteensa. Samba on "karnevaalitanssi", rumba on "kosiotanssi", paso doble on "härkätaistelutanssi", jiveä kuvataan yleensä hauskaksi ja meneväksi tanssiksi niin kuin cha-chakin. Tango ilmentää dramatiikkaa sekä intohimoa, kun taas foxtrot sekä quickstep on eleganttia ja kepeää. Kun tanssiurheilua harrastetaan kilpailumielessä, siitä käytetään myös nimitystä kilpatanssiurheilu, lyhyesti puhuttuna kilpatanssi. Tanssiurheilulla tarkoitetaan myös paritanssia sekä pareista koostuvaa joukkuetanssia. Koivuniemi (2004) lisää, että tanssiurheilu on laji, jossa tekninen taitavuus sekä tanssillinen ilmaisu ja urheilullisuus kulkevat käsi kädessä. Hyvässä tanssissa on olemassa kaikki nämä edellä mainitut elementit yhtäkään sulkematta pois. Tanssiparin siirryttäessä kilpailu-uralle askelien ja tekniikan rinnalla kehitetään tanssillista ilmaisuja ja fyysisiä ominaisuuksia.

Kansainvälisesti tanssiurheilu on jakautunut Suomen mallin tavoin amatööriliittoon ja ammattilaisliittoon. Kansainvälinen amatööriliitto eli International Dance Sport Federation eli IDSF hallitsee kaikkia amatööriluokkia ja järjestää jäsenistölleen esimerkiksi Maailmanmestaruus- ja Euroopan-mestaruuskilpailuja. Ammattilaisten vastaava järjestö World Dance & Dance Sport Council eli WD & DSC toimii tanssinopettajien, tanssikoulujen ja 9 kansallisen ammattilaisorganisaation edunvalvojana. WD & DSC myös järjestää kaikki ammattilaisten arvokilpailut. IDSF on kansainvälisen olympiakomitean jäsen ja on odottanut koejäsenenä olympialaisiin pääsyä jo useita vuosia. (Tanssiurheilija, 2004)

Kuten mainitsin luvussa 3.1, toimeksiantajani ovat saaneet kokemusta myös kansainvälisistä kisoista. Kesällä 2007 pari otti osaa Italian Alassiossa järjestettäviin kisoihin. Tänä vuonna Savolaiset osallistuvat jo toistamiseen SM- sekä IKM kilpailuihin.

Kuva 5. Latinalaistanssit (Kupiainen 2009)

Kuva 6. Vakiotanssit (Kupiainen 2009)

Kuva 7. Rock'n swing-tanssit (Danceteamsusa)

4.2 Tanssiurheiluliiton määräämät puku- ja asustesäännöt

Laakson mukaan (2005, 230) kilpailuasujen tulee olla kilpailusääntöjen mukaiset ja kuhunkin tanssiin sopivat. Vakiotansseissa asu on juhlava, miehellä frakki ja naisella yksiosainen kilpailupuku, jonka leikkaukset on tarkoin säädeltyjä. Latinalaistansseissa miehen asuna ovat mustat tai yönsiniset housut sekä paita. Paidan tulee olla housuissa eikä se saa olla hihatton. Naisen asu on usein paljastava, joskin lantiolinjan ja rintojen alueen tulee olla kokonaan peitetty. Asujen tulee siis olla lajilleen muodoltaan tyyppillisiä ja peittää tanssijoiden vartalon intiimit alueet. Asujen tulee olla myös parin osapuolille henkilöinä sopivat, ja parin tulee muodostaa sopusointuinen kokonaisuus. Meikin ja pukujen tulee sopia tanssijoiden ikään sekä kilpailuluokkaan.

Laakso (2005) lisää, että uskonnollisten, poliittisten ja aatteellisten symbolien käyttö koristeina tai koruina on kiellettyä. Mikäli kilpailijan korut tai koristeet ovat haitaksi muille kilpailijoille, on kilpailun johtajalla oikeus määrätä kilpailijaa poistamaan haitalliset korut. Puvun vaihto kesken kierroksen on kielletty, ellei puku vahingoitu kilpaillessa käyttökelvottomaksi. Kenkien tulee olla säämiskäpohjaiset, ja niiden pohjan tulee olla kunnossa. Kilpailuissa on sallittua tanssia alemman ikäsarjan tai taitoluokan puvuilla. Kun kilpailuissa on yhdistettyjä ikäsarjoja tai taitoluokkia, tai parit osallistuvat ylempään ikäsarjaan, parit tanssivat oman ikäsarjansa ja taitoluokkansa pukusääntöjen mukaisesti.

Tanssiurheiluliiton (2009) mukaan kaikenlainen sellaisten materiaalien, rakenteiden tai muiden sovellusten käyttö, joka antaa vaikutelman, ettei puku ole näiden sääntöjen mukainen, on pukurikkomus, mikäli kilpailunjohtaja niin päättää. Kilpailunjohtajalla on siis oikeus estää sääntöjen vastaisesti pukeutunutta paria osallistumasta kilpailuun. Kilpailun johtaja voi myös antaa huomautuksen, jos kilpailijan puku ei ole sääntöjen mukainen. Tällöin kilpailijan tulee vaihtaa huomautettu asu tai sen osa pois välittömästi tai kirjallisesti lupautua korjaamaan asurikkomus ennen seuraavaa kilpailua alikirjoittamalla pukuhuomautuspöytäkirja. Muutoin kilpailunjohtaja mitätöi parin kilpatuloksen välittömästi. Mikäli kilpailija toistaa rikkomuksensa, liittohallitus voi hylätä kilpailijan suorituksen ja / tai asettaa kilpailijan määräaikaiseen kolmen kuukauden kilpailukieltoon. Niin harmillista kuin se onkin, näitä rikkomuksia tapahtuu valitettavan usein. Mielestäni kuitenkin on oikein, että näistä rikkomuksista sakotetaan. Asete-

tuille säännöille on selkeät syyt, ja niitä jokaisen tulisi noudattaa. Suunnittelijan kannalta säännöt ovat kuitenkin rajoite.

4.3 Kilpatanssipukujen vaikutus tuomarointiin

Perehtyessäni vallitsevaan kilpatanssimuotiin olen joutunut pohtimaan kilpailupukujen vaikutusta tanssisuoritukseen sekä tuomarointiin. Keskusteltuani tanssijoiden, valmentajien sekä tuomareiden kanssa tulimme samaan tulokseen kilpailupukujen vaikutuksesta tuomarointiin: Itse kilpailusuorituksen lisäksi myös puvut vaikuttavat vahvasti arviointiin ja sitä kautta tuomarointiin.

Kilpatanssija sekä valmentaja Merje Styf (2009) kertoi kokemuksistaan tanssijan sekä valmentajan näkökulmasta. Hänen mukaansa pukuvalinnat vaikuttavat tuomarointiin joiltain osin, vaikei se välttämättä aina olisi ehkä suotavaa. Parien rohkeat ja persoonalliset pukuvalinnat kiinnittävät katsojan sekä tuomarin huomion. Mitä erikoisempi ja rohkeampi daamin asu on, sitä enemmän siihen kiinnitetään huomiota. Mitä näyttävämpi asukokonaisuus parilla on, sitä ammattimaisemman vaikutelman pari itsestään antaa. Tanssilattialla parit antavat itsestään ensivaikutelman, niin kuin muissakin sosiaalisissa kanssakäymisissä. Juuri siis tästä syystä parin tulee panostaa asukokonaisuuteensa.

4.4 Muodin ja trendien vaikutus kilpatanssipukuihin

Kevät ja kesä 2009 tuovat muotiin aivan uudenlaista naisellisuutta, keveyttä ja erittäin paljon mielenkiintoisia värejä ja väriyhdistelmiä. Perehtyessäni kevät- kesä 2009 trendeihin (kuva 8), ensimmäisenä huomioni kiinnittyykin isoihin, värikkäisiin, ehkä jopa mystisiin kuoseihin. Lehdet pursuavat muotikuvia Milanosta, Pariisista, Lontoosta sekä New Yorkista. Salovaaran (2009, 49–63) mukaan kevään uusi muoti on vapaa- muotoista, mukavan pehmeää ja pyöreälinjaista. Rento ryppyisyys ja läpikuultavuus ovat kauden ehdottomia avainsanoja. Salovaara täsmentää, että kaikessa pyritään erotumaan toisista mielikuvitusta, yksityiskohtia ja värejä säästelemättä. Kauden yleissävy on vaalea. Valkoista, helmenharmaata, vaaleaa beigeä ja pehmeitä puuterinsävyjä näkyy paljon. Kuitenkin näille pehmeille sävyille kontrastia luovat voimakkaat, aurinkoisen hehkuvat ja kirkkaat värit. Myös neonsävyjä löytyy.

Vaatteiden muodot ovat selkeitä ja värien sekä materiaalien valinnat ovat pääosissa. Pehmeys, vartalonmukaisuus ja mukavuus korostuvat. Leninki on tekemässä paluuta ja muotoja on monia. Niiden linjat vaihtelevat kapeasta ja naisellisesta tuubilingistä runsaaseen ja leveähelmaiseen mekkoon. (Tampereen Leenan www-sivut, 2009)

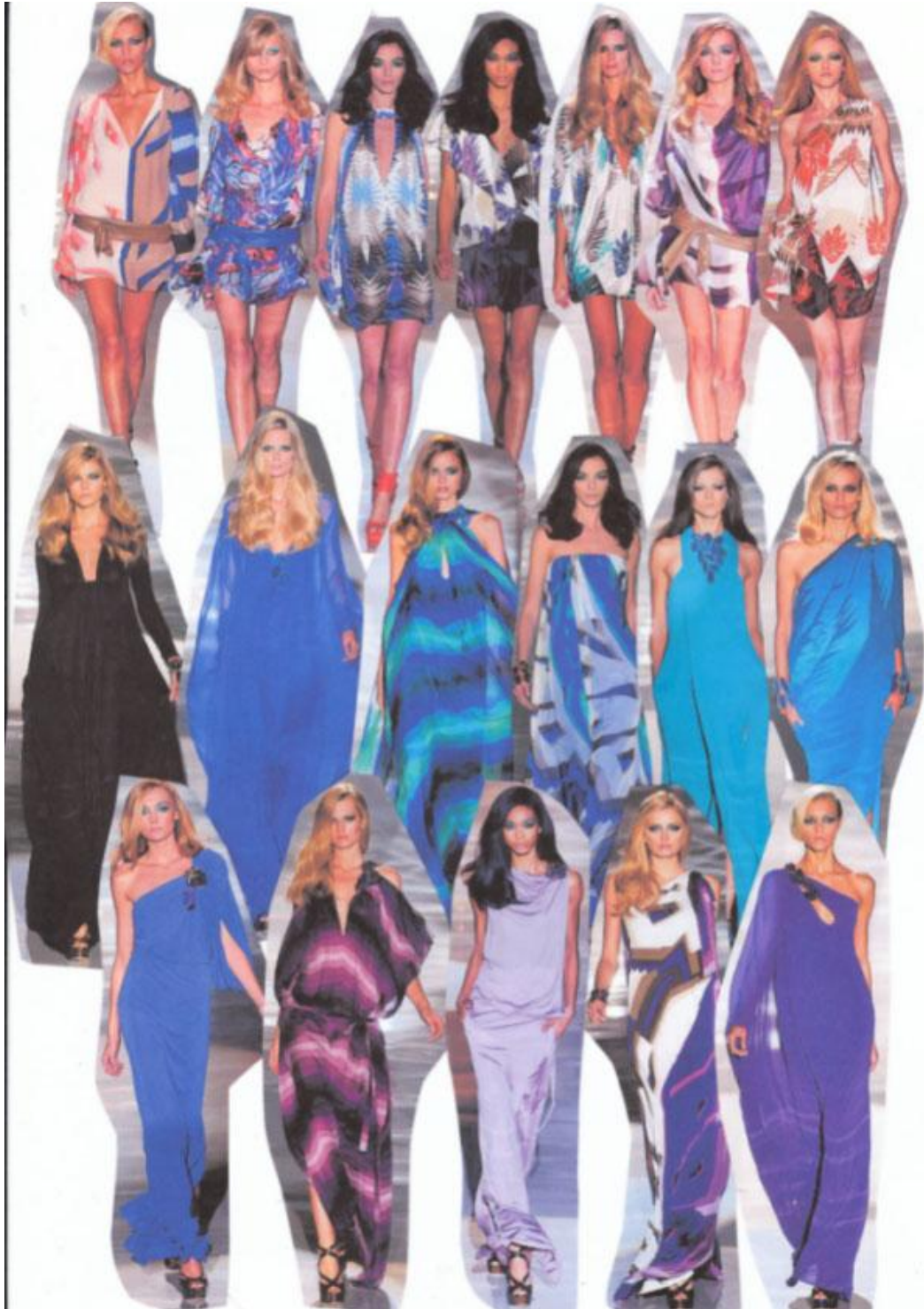
Kuvassa 8. näkyy otteita kevään ja kesän 2009 trendeistä. Väriskaala on lähes rajaton. Kuoseja löytyy erikokoisia ja näköisiä. Suuret kukka- ja lehtikuosit ovat suosiossa. Asuissa käytetyt materiaalit näyttävät kauniisti laskeutuvilta ja pehmeiltä. Niiden linjat vaihtelevat kapeasta ja hyvin istuvasta mallista a-linjaisiin väljiin mekkoihin. Kuvassa korostuu sanat tyttömäinen, kaunis ja kepeä. Mielestäni nuo adjektiivit kuvaavat hyvin tämän kauden trendejä. Myös meikkiin ja kampauksiin kiinnitetään nyt eritavalla huomiota. Meikissä silmät korostuvat hyvin. Hiukset ovat huolitellut mutta kuitenkin rennot.

KUVA 8. Kevät- kesä 2009 trendit.

Guccin kevään 2009 ready to wear- mallistossa (kuva 9) vallitsevat mystiset, afrikkalaiset kuvioaiheet sekä kauniit hedelmäisenkirkkaat, välimerelliset värit ponnahtavat esiin. Sinisen, turkoosin, oranssin ja violetin eri sävyt kukoistavat kuvissa. Unikon, vadelman, mangon, korallin ja roosan sekä pinaatin, limen, sitruunan eri sävyt loistavat asukokonaisuuksissa. Materiaalit ovat mahdollisesti kauniisti laskeutuvaa silkki- tai satiinisifonkia. Materiaalit suorastaan leijuvat ilmavuudestaan mallien yllä. Värien

ja kauniin pehmeiden materiaalien lisäksi mallistossa näkyvät vahvasti isot graafiset kuviot sekä kauniit kukka- sekä lehtikuosit. Katsojalle tulee rauhallinen olo pukuja katsoessaan. Näistä asukokonaisuuksista on helppo ottaa vaikutteita kilpatanssipukuihin. Kankaiden iloiset ja raikkaat värit ja kuvioinnit inspiroivat ja helpottivat suunnittelun aloittamista.

KUVA 9. Guccin kevään 2009 ready to wear- malliston mekot

Kilpatanssiasu suunnittelija Pekka Ritolan (2009) mukaan muoti toki vaikuttaa kilpatanssipukuihin (kuva 10), mutta ei niin suuresti kuin voisi kuvitella. Täytyy muistaa, että tanssipuvut ovat kuitenkin urheiluvaatteita, joiden täytyy toimia liikkeissä ja joita myös pukusäännöt määrittelevät. Eniten muoti on Ritolan mielestä vaikuttanut viime vuosina käytettyjen pukujen väreihin, lähinnä niin, että myös murrettuja värejä on alettu käyttää laajemmin. Tanssipuvuissa voidaan sanoa, että muodissa on aina koko väriskaala. Materiaaleihin ei muodilla ole niinkään paljon merkitystä vaan tanssimaailman ”oma muoti” määrittelee eniten käytetyt materiaalit, värit ja mallit. Toki vaatemuodista otetaan pukuihin yksityiskohtia enemmän kuin koko mallia. Tanssijan kanta on lähes sama kuin suunnittelijan. Styf (2009) lisää, että muoti kiertää jonkin verran myös kilpapiireissä. Ammattitason parit teettävät itselleen uusia trendikkäitä pukuja ja alempien tasojen kilpailijat ostavat ylempään tason pukuja. Näin muoti pääsee kiertämään jatkuvasti.

Kuva 10. Kuvakollaasi kilpatanssiasuista

4.5 Materiaalit ja värit

Kilpatanssiasuissa materiaalit (kuva 11) ovat jotain aivan muuta kuin tavallisissa tanssiaispuvuissa tai juhla-asuissa. Kilpapuvut ovat kilpailijoille urheiluvaate, joten sen täytyy olla miellyttävä päällä. Materiaalin valinnassa on useita kriteerejä, ja ne kaikki tulee ottaa huomioon. Materiaalin tulee olla hengittävää, näyttävää, joustavaa, mutta kuitenkin tukevaa. Sen tulee antaa myöten liikkeessä mutta kuitenkin niin, että se myös tukee liikeratoja sekä palautuu venymisen jälkeen. Usein asuihin ei löydykään Suomesta kankaita, vaan materiaalit tilataan Englannista. Englannissa on yritys, Chri-sanne, joka myy kilpatanssiin sopivia materiaaleja, koristeita sekä muita oheistuotteita.

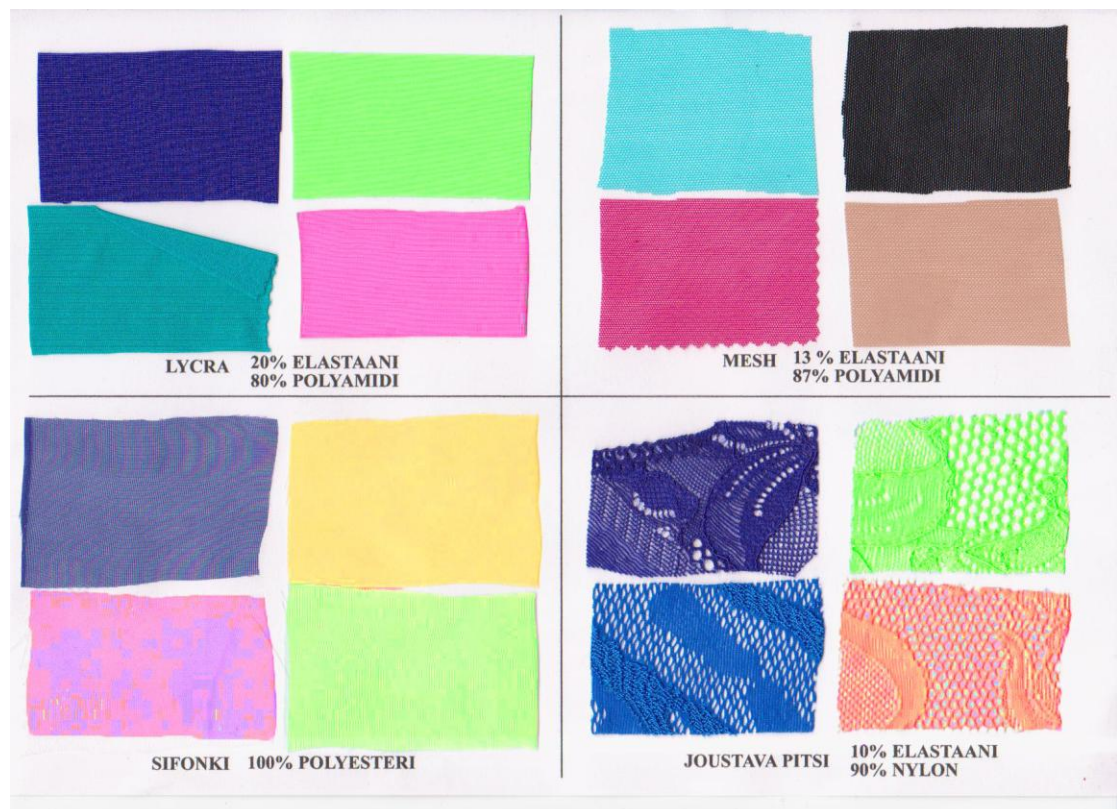
Kilpatanssiasujen pohjana eli bodyna käytetään usein laadukasta elastaani-polyamidisekoitetta, josta usein käytetään sen kaupanimeä lycra. Tästä lähtien tekstissäni käytän tuosta elastaani-polyamidisekoitteesta nimeä lycra. Polyamidikuitujen ansioista lycralla on suuri lujuus, kulutuksenkesto sekä erittäin hyvä joustavuus ja elastisuus, kun taas elastaanikuitujen ansioista se kestää hyvin parfyymeja, rasvoja ja hikeä (Markula 2001, 111,122). Elastaani myös antaa lycralle äärimmäisen hyvän jouston ja palautuvuuden. Bodyyn voidaan yhdistää useita eri materiaaleja kuten esim. joustavaa pitsiä, joustavaa ihoverkkoa (joka käyttäytyy samalla tavalla kuin lycra, mutta on vain huomattavasti ohuempaa), meshiä sekä joustavaa satiinia. Mesh koostuu myös polyamidista (87 %) ja elastaanista (13 %), joten sillä on täysin samat hyvät ominaisuudet kuten lycrallakin.

Naisilla pukujen helmat voivat olla esimerkiksi sifonkia, organzaa tai satiinia. Helmassa käytettävä sifonki sekä satiini ovat polyesteriä, joka antaa materiaalille silkkimäisen tunnun, hyvän siliävyyden sekä kauniin laskeutuvuuden (Markula 2001, 115). Nämä kaikki ominaisuudet ovat erittäin tärkeitä huomioida, kun valitsee materiaaleja kilpatanssiasuun. Näihinkin materiaaleihin voidaan yhdistää jotain koristepitsiä, teko-turkista, sulkia tai hapsuja. Koristemateriaalit ovat lähes rajattomat. Tärkeintä on kuitenkin muistaa, että koristeet ovat hyvin kiinni miehustakankaassa.

Värit ovat äärimmäisen tärkeässä roolissa, kun suunnitellaan kilpatanssiasuja. Niillä kilpailija saa kiinnitettyä katsojien ja tuomareiden huomion itseensä. Värit toimivat tunnelman luojina, mutta tuovat myös tanssijan luonteen ja persoonallisuuden esiin.

Döllel ja Eberle (2003, 228) kertovatkin kirjassaan, että vaatetuksessa olennainen tekijä on väri, jota voidaan tarkastella muodin, estetiikan, psykologian tai symboliikan näkökulmasta. Väri luonnehtii ihmistä ja kertoo hänen elämänsenteestaan ja mieltymyksistään. Yksittäiseen väriin rinnastetaan tiettyjä merkityksiä ja assosiaatioita. Värien vaikutuksia tulkitaan monella tavalla. Määritelmät ovat osittain tieteellisesti perusteltuja, mutta perustuvat osittain uskomuksiin.

Tummilla väreillä voidaan saada aikaan dramaattinen ja voimakas tunnelma. Esimerkiksi punaisen eri sävyillä voidaan luoda energiaa tai se voi jopa saada aikaisiksi ärsyytystä. Se yhdistetään usein vereen, tuleen, rakkauteen tai vahvuuteen. Vaaleilla ja heileillä väreillä voidaan tavoitella tyttömäistä, prinsessamaista tunnelmaa. Vaaleat värit voidaan kokea rauhoittavina ja turvallisina. Kirkkaat ja raikkaat värit voivat kertoa tanssin iloisuudesta tai tanssijan rohkeudesta erottua muista. Esimerkiksi keltainen väri symboloi aurinkoa, vapautta, iloa ja lämpöä (Döllel & Eberle, 2003).

Kuva 11. Materiaaleja ja värejä

5 SUUNNITTELUPROSESSI

Harrison (1982) esitti suunnitteluprosessin mallissaan toisena projektia eteenpäin vievänä toimintana ratkaisuehdotusten tekemisen ja sitä kautta parhaan vaihtoehdon valitsemisen. Sovelluksessani (kuva 2 s. 3) vastaava kohta on *suunnittelu*, jota tämä luku käsittelee. Ideoinnin avulla teen ratkaisuehdotuksia eli luonnoksia, joista asiakkaani valitsee parhaimmat. Luonnoksissa on otettu huomioon luvussa 3.1 käsitellyt suunnittelun reunaehdot.

5.1 Ideointi

Ideointini kilpatanssipukuihin lähti liikkeelle muotilehtiä selaillen sekä aineistoani analysoiden. Aineistonani käytin Guccin ready to wear- kevään 2009 malliston mekoja (kuva 9, s.16). Tutkin vuoden 2009 kevät- ja kesämuotia sekä uusia trendejä, vertailin niitä keskenään ja yhdistelin vallitsevaan kilpatanssimuotiin. Kävin seuraamassa useita kilpatanssikilpailuja, joista sain vinkkejä siitä, mitä asuissa tulisi olla ja mitä taas missään nimessä ei. Asujen tulisi esimerkiksi korostaa tanssijan persoonaa oikealla tavalla. Asun tulisi korostaa tanssijan parhaita puolia, olla istuva sekä sen tulisi toimia toivotulla tavalla. Jos naisen asun helma on liian raskas ja runsas, ei sen liike ole kaunis. Kun helma on tasapainossa muun asun kanssa, se korostaa tanssijan liikkeittä, eikä ole liikkeiden tiellä.

Ideoinnin käynnistämiseksi keräsin kuvia vaatetusalan lehdistä ja netistä. Löytämistäni kuvista kokosin itselleni ideakuvakollaasin (kuva 12) herättelemään uusia ideoita. Kollaasitekniikalla tehdyn ideakuvan tehtävänä on auttaa hahmottamaan kilpatanssiasujen teemaa sekä luomaan oikeanlaista tyyliä ja tunnelmaa. Kollaasissa on kuvia strassikoruista, mekoista ja taustalla siinä on tanssipari. Nuo kauniin värikkäät mekot antavat värimaailmaa ideoita. Kuva tanssiparista muistuttaa sekä kilpatanssiasuista että urheiluvaatteesta. Korut kruunaavat usein asukokonaisuuden.

Kuva 12. Ideakuvakollaasi.

Varsinaisen ideoinnin aloitin piirtämällä kaiken, mitä mielessäni liikkui. Luonnostellessa syntyi aina uusia ideoita ja työskentely ruokki itse itseään. Kettunen (2001,92–95) toteaaakin: ”Piirtäminen muuttaa häilyvät ajatukset sellaiseen muotoon, jossa niitä voidaan tutkia, arvioida ja muuttaa. Luonnos ei ole idea vaan sen graafinen kuvaus. Luonnos kuvaa sitä, mitä ideasta voi tulla. Idean visualisointi on ensimmäinen konkreettinen askel tuotteen valmistumisessa. Piirtäminen voimistaa muotoilijan keksivää mielikuvitusta. Luonnostelu on kuin ympyrän kehä, jossa piirtämistä käytetään ajattelun ja ideoinnin välineenä. Aivoissamme syntynyt ajatus saa piirtävän käden kautta visuaalisen muodon. Kun sitten itse näemme, mitä olemme piirtäneet, se synnyttää taas uusia ajatuksia aivoissamme.” Kuitenkaan ideat eivät synny sattumalta. Koskenurmi-Sivonen ja Seitamaa-Hakkarainenkin (2004) toteavat, etteivät uudet ideat synny

sattumalta, eikä luova prosessi perustu spontaaniin, ainutkertaiseen, subjektiiviseen prosessiin, jota ei voi analysoida. Uusi idea voi nousta yhtäkkiä välähdyksenä, mutta sitä edeltää suhteellisen pitkä työskentely ongelman parissa. Yhdistelin eri ideoita, materiaaleja ja koristeita. Näistä yhdistelmistä syntyi aina uusia ja uusia ideoita sekä yhdistelmiä.

5.2 Luonnokset

Varsinaisen luonnostelun aloitin tutkimalla ideakuvakollaasia (kuva 12). Luonnosteluvaihe tuntui aluksi helpolta ja mielekkäältä. Aloitin hahmottelun perinteisistä kilpataanssiasuista, joissa tietenkin huomioin Tanssiurheiluliiton asettamat puku- ja asuste-säännöt. Piirsin ensimmäisiä luonnoksia niin paljon, että sain jo kertaalleen suunnitellut asut pois mielestäni. Pikkuhiljaa aloin lisäilemään luonnoksiin Guccin mallistosta saamiani vaikutteita. Otin mukaan erilaisia päätteitä, helmarakenteita sekä toispuoleisia yksityiskohtia. Kettunen (2001, 70) kehottaakin keksimään itse sekä lainaamaan niin monia mahdollisesti toimivia ratkaisuja ongelmaan kuin mahdollista. Hän korostaa myös luonnosten määrän tärkeyttä, sillä on todennäköisempää löytää aarteita monien ideoiden joukosta. Ideointiajalle on syytä asettaa jokin takaraja, sillä muuten se jatkuu loputtomiin. Luonnosteltuani riittävästi ryhdyin tarkemmin miettimään tuotteiden toimivuutta ja toteutusta. Samalla tapahtui karsiutumista, kun poistin osan malleista mahdottomina toteuttaa.

Latinalaistanssiasuja suunnitellessa tuntui, että vain taivas on rajana. Asut saavat olla pieniä, paljastavia, seksikkäitä ja rohkeita, kuitenkin niin, että intiimialueet ovat peitossa. Materiaaleilla, väreillä ja koristeilla voi leikitellä melko ronskisti. Kokeilinkin erilaisia ja melko rohkeita yhdistelmiä. Ensimmäisissä latinalaistanssiasuluonnoksissa (kuva 13) en tietoisesti halunnut huomioida asiakkaitteni toiveita, koska koin olevani suunnittelijana tuolloin liian rajoittunut. Sain enemmän irti, kun sain suunnitella ilman rajoja. Näistä luonnoksista kuitenkin löytyisi joitain toimivia yksityiskohtia. Esitellesäni luonnoksia asiakkaalle hän huomautti joistakin kohdista jotka miellyttivät tai ei miellyttänyt häntä. Kuvassa 13 on nuolin osoitettu kohtia, mitä mieltä asiakas malleista oli.

Kuvassa 14 on asiakkaan toiveiden mukaan yhdistelty ideoita, joita hän poimi kuva 13 luonnoksista. Kuvan 14 kahden alimmaisena asun yksityiskohdista yhdisteltiin asiakkaalle asu, jonka hän valitsi toteutettavaksi.

Kuva 13. Luonnoksia, latinalaistanssiasu Naiselle

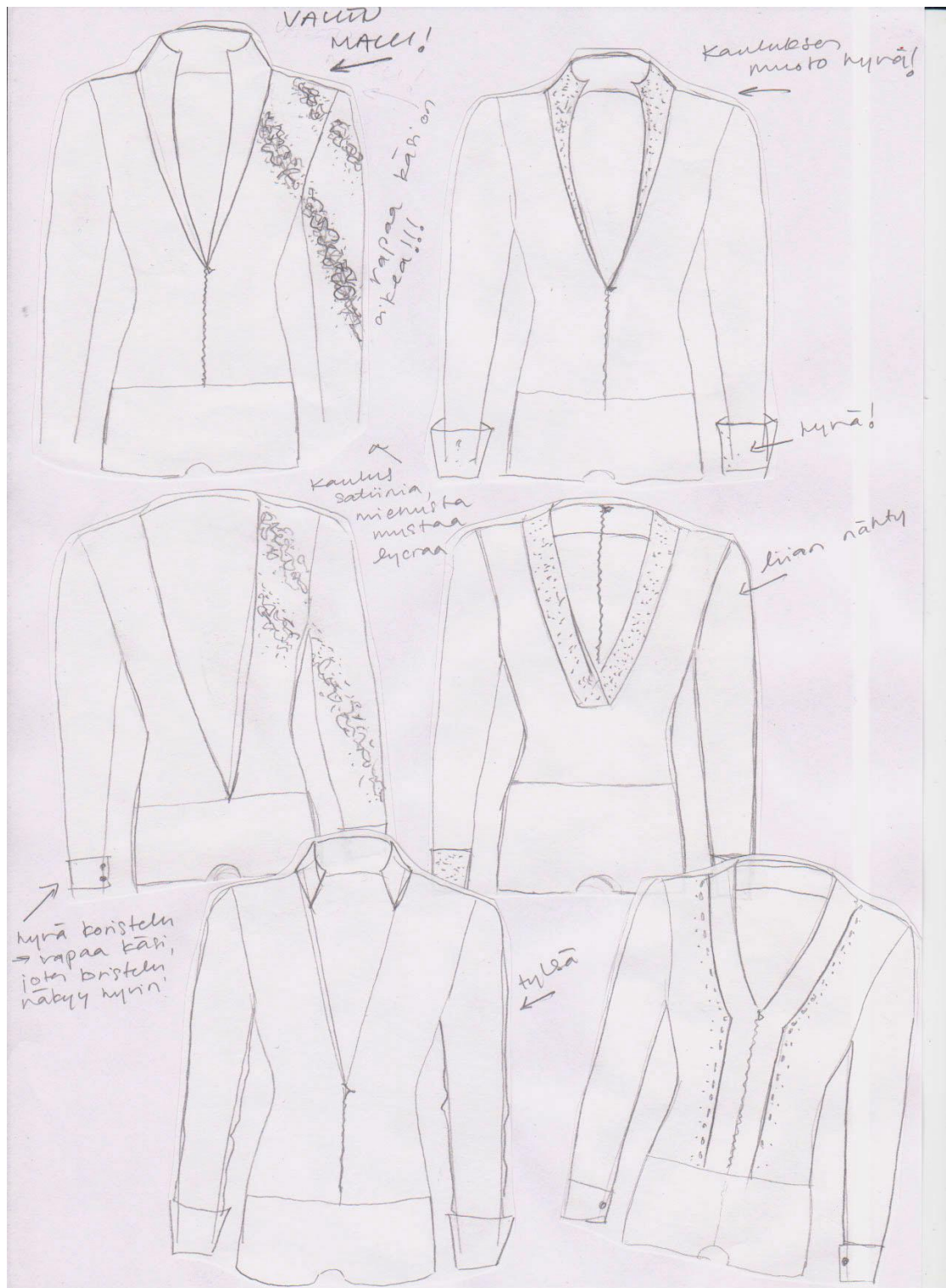

Kuva 14. Naisen latinaistanssiasun luonnoksien yhdistelmä, valittu malli

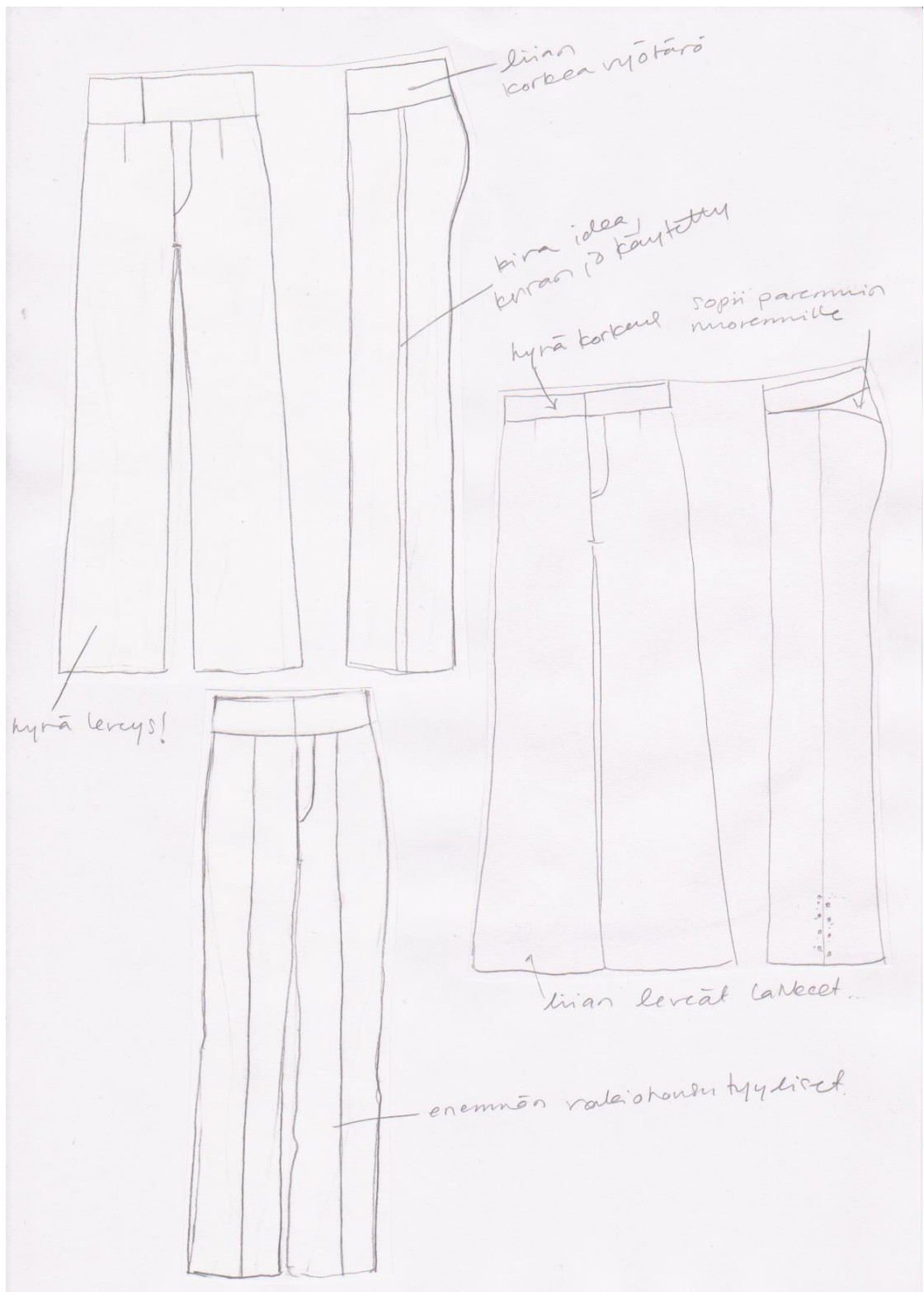
Miesten asut ovat melko hillittyjä naisten asuihin verrattuna. Asukokonaisuus on hyvin yksinkertainen, kuten normaali miesten puku. Muoti vaihtelee pikemminkin materiaaleissa kuin mallissa. Suunnittelijan kannalta miesten asut ovat tylsiä, koska niissä muuttuvia kohtia on todella vähän. Kauluksen ja rannekkeen koko ja muoto sekä mallin väljyys vaihtelevat. Useimmiten kuitenkin kisoissa tulee vastaan hyvin istuvia paitoja. Housuissa puolestaan vaihtelee vyötärön korkeus ja lahkeen leveys, muuten malli pysyy lähes samana. Asiakkaani toivoi ns. perushousuja ja paitaa. Nämä seikat rajoittivat miehen asukokonaisuuden suunnittelua todella paljon. Koristelu oli oikeastaan ainut asia, jossa sain käyttää luovuuttani. Keskityinkin pääasiassa sen suunnitteluun. Suunnittelemissani paitaluonnoksissa (kuva 15) toistuu sama perusmalli, johon olen soveltanut erilaisia päännteitä ja kauluksia. Myös koristeiden malli, paikka ja koko vaihtelevat.

Esittelin asiakkaalle kuvassa näkyvät mallit. Tässäkin kuvassa on nuolin osoitettu kohtia asiakkaan mielipiteiden mukaan. Kuvassa on sekä negatiivisia että positiivisia huomioita. Asiakas valitsi paitaluonnoksista (kuva 15, ensimmäinen luonnos ylhäällä vasemmalla) mieluisamman. Tämä valittu malli toteutetaan.

Kuvassa 16 näkyy luonnoksia latinalaistanssihousuista. Näissäkin malleissa toistuu lähes sama perusmalli, joihin on lisäilty tai poistettu yksityiskohtia. Kuvassa on taas esitetty nuolin asioita, joista asiakas piti.

Kuva 15. Luonnoksia, latinaaistanssipaita miehelle

Kuva 16. Luonnoksia, latinalaistanssihousut Michelle

Vakiotanssipuku taas on valtavan juhlallinen, klassinen sekä siveellinen. Vakiotanssipuvuissa on usein iltapuvun tuntua. Ne ovat täyspitkiä, runsashelmaisia ja erittäin kauniisti laskeutuvia. Usein niissä on siipiä, jotka lähtevät hihasta. Siivet antavat lisää liikettä tanssiin. Nämä seikat toivat minulle ongelmia suunnittelun suhteen. Tuntui,

että kaikki luonnostelmat (kuva 17), joita tein, oli jo useampaan kertaan nähty. Yritin kuitenkin soveltaa ja ottaa vaikutteita keräämästäni aineistosta. Kuvassa 18 on yhdistelty ideoita joista asiakas piti. Ideat ovat poimittu kuvasta 17. Yhdistellyistä ideoista syntyi valmis malli (kuva 18, ensimmäinen vasemmalta).

Kuva 17. Luonnoksia, vakiotanssiasu Naiselle

Kuva 18. Naisen vakiotanssiasun luonnosten yhdistelmiä, valittu malli.

5.3 Valitut mallit sekä materiaali- ja värivalinnat

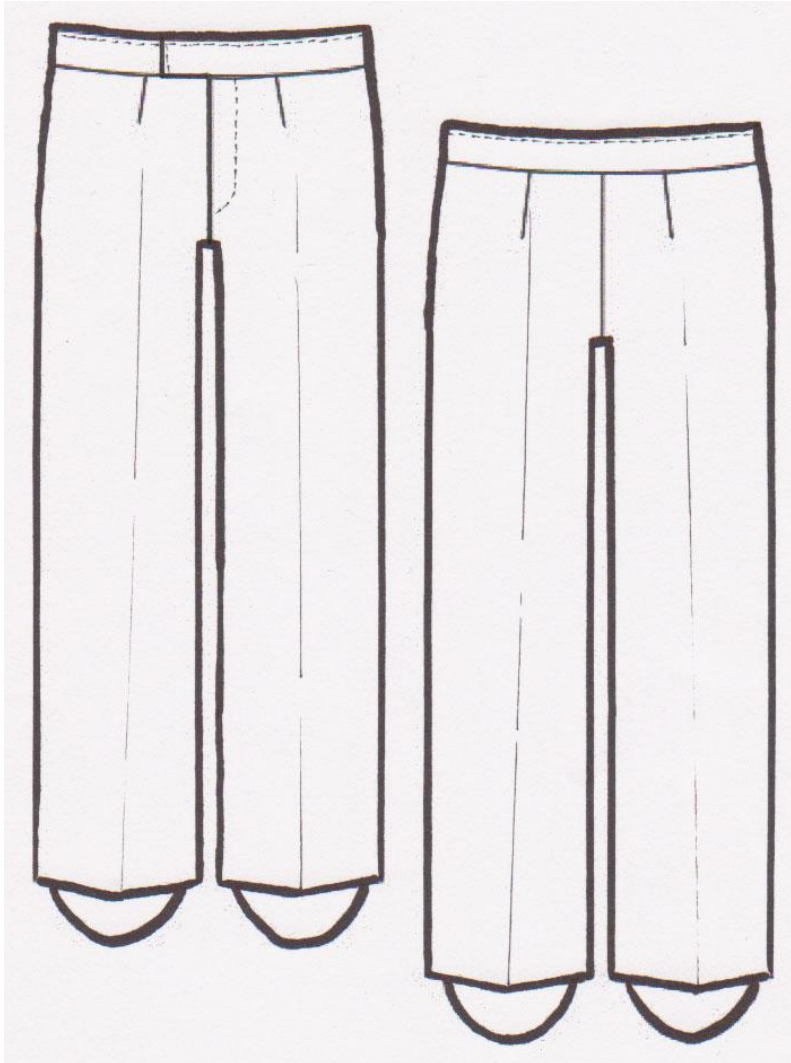
Latinalaistanssiasuihin toimeksiantajani valitsivat selkeät mallit. Yhteisen teeman luojana ovat värit, jotka toistuvat molempien asuissa. Naisen asu (kuva 19) on kirkas jaden vihreä, ja sitä korostavat mustat kanttaukset ja koristeet. Jaden vihreä korostaa kauniisti naisen kirkkaan punaisia hiuksia ja punasävyistä ihoa. Musta rajaa asua ja samalla myös korostaa jaden vihreää. Mallissa on paljas dekoltee, joka saa kaulan näyttämään pidemmältä, mikä on taas tanssiessa eduksi. Helma on epäsymmetrinen ja kellotettu, mikä antaa liikettä tanssiin. Selässä oleva ympyränmuotoinen aukko antaa mukavan piristeen muuten melko umpinaiseen asuun. Koristelu on sommiteltu siten, että se näkyy hyvin tanssiessa mutta ei hankaudu parin asuun.

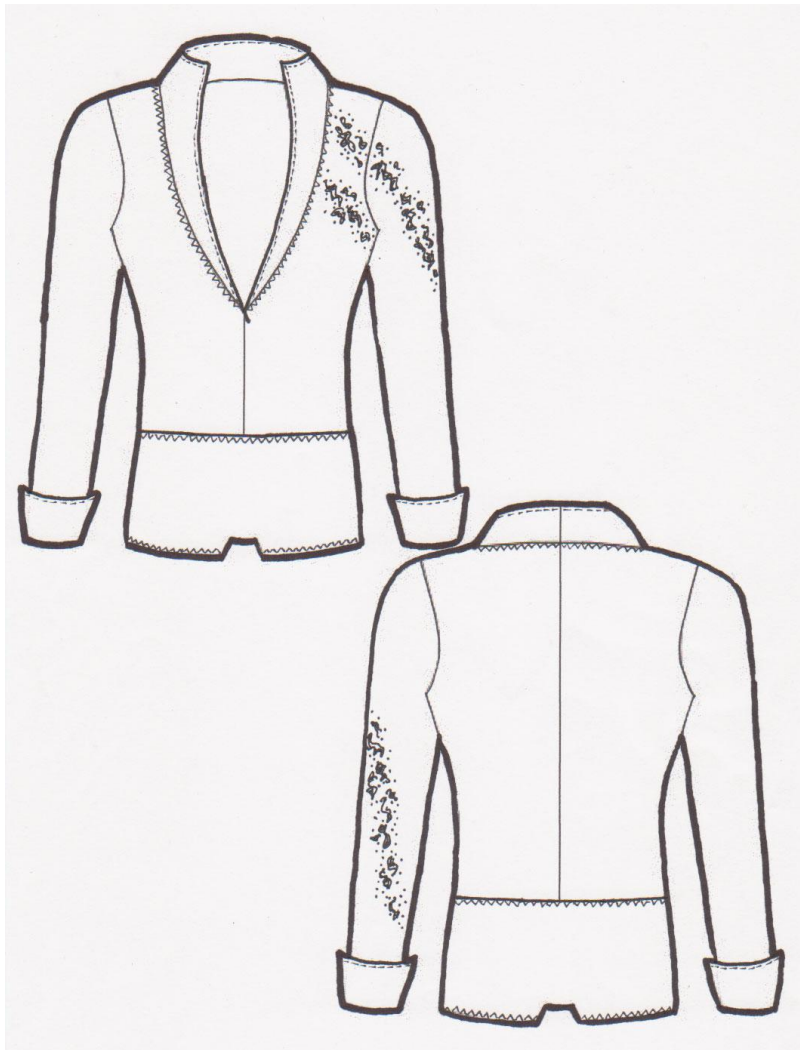
Kuva 19. Naisen valittu latinalaistanssiasu

Miehen asukokonaisuuskin (kuvat 20, 21) on kauttaaltaan musta, mutta sitä piristävät musta/jaden vihreät koristeet. Värimaailma toimii siis asujen yhdistävänä tekijänä. Malliltaan vaatteet ovat hyvin yksinkertaisia. Koristeilla on leikitelty, mutta tässäkin

asukokonaisuudessa ne on sommiteltu siten, että ne näkyvät tanssiessa, eikä niistä ole haittaa parin asua ajatellen.

Kuva 20. Miehen valittu malli, latinalaistanssihousut

Kuva 21. Miehen valittu malli, latinalaistanssipaita

Naisen vakiotanssiasu (kuva 22) on väriltään limenvihreä/keltainen. Värivalinnat ovat vaikutteita Guccin mallistosta. Mallissa on umpinainen päntie, joka kuitenkin avartuu avonaiseksi seläksi. Avonainen selkä antaa asulle kevyemmän vaikutelman ja tämä miellyttää asiakastani. Helma on melko runsas, ja osittain myös epäsymmetrinen. Helman vasemmalle puolelle on lisätty kolme kerrosta salsaa, mikä antaa helmalle mielenkiintoisen ilmeen. Runsas helma antaa lisää liikettä tanssiin. Pitsikoristelu on myös epäsymmetrinen. Tämä tuo persoonallisen lisän asuun.

Kuva 22. Naisen valittu vakiotanssiasu

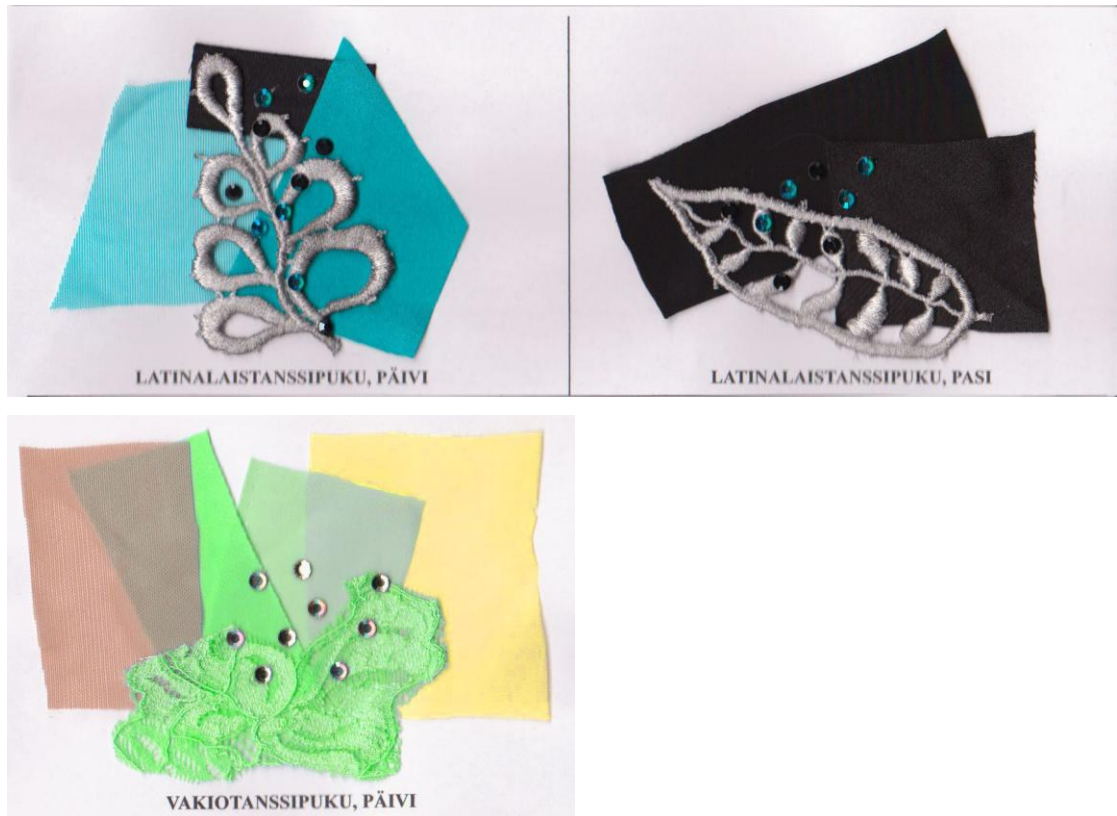
Lopullisten viivapiirroskuvien pohjat ovat tehty Macromedia FreeHand MX tietokoneohjelmalla. Pohjien piirtämisen jälkeen kuvat on tulostettu ja niihin on lisätty käsin koristeet ja mustat ääriviivat. Tämän jälkeen kuvat ovat skannattu ja tallennettu jpeg-muodossa tietokoneelle. Mielestäni tämä yhdistelmä toimi hyvin kuvien toteuttamiseksi. Tulevaisuuden kannalta näitä freehandilla tehtyjä pohjia on helppo jatkokäyttää ja myös helppo muokata. Tällä tavalla saan helposti ja vaivattomasti kerättyä itselleni malliportfoliota, jota voin tulevaisuudessa hyödyntää tulevassa yrityksessäni. Tämä tapa myös mukailee opinnäytteessä käyttämiä valmiskaavoja. Asuissa käytettävät kaavat ovat valmiskaavoja, jotka ovat helposti muokattavissa.

Toimeksiantajat valitsivat materiaalinäytteistä (kuva 11, s.19) materiaalit (kuva 23) asuihinsa. Naisen latinalaistanssiasun bodyn sekä helman materiaaliksi valittiin jaden vihreä, paksu peruslycra. Myös vakiotanssiasun bodyksi ja oikean käden hihan materiaaliksi valittiin limen vihreä peruslycra. Lycra sisältää 80 % polyamidia ja 20 % elastania. Sillä on suuri lujuus, kulutuksen kesto sekä erittäin hyvä joustavuus ja elastisuus. Elastaanikuitujen ansioista se kestää hyvin parfyymeja, rasvoja ja hikeä. Elastaa ni myös antaa lycralle hyvän jouston ja palautuvuuden. Nämä kaikki ovat tärkeitä ominaisuuksia kilpatanssiasuille. Asut joutuvat kovalle kulutukselle. Materiaali joutuu kosketuksiin hien sekä parfyymien kanssa, joten on tärkeää, että materiaali kestää nämä aineet. Latinalaistanssiasun bodyn hihoihin valittiin jaden vihreää meshiä ja vakiotanssiasun vasemman hihan pohjaksi ihonväristä meshiä. Mesh on ns. ihoverkkoa, joka antaa asulle kevyemmän vaikutelman, mutta saa kuitenkin käsivarret näyttämään kiinteämmiltä. Mesh koostuu myös polyamidista (87 %) ja elastaanista (13 %), joten sillä on täysin samat hyvät ominaisuudet kuten lycrallakin.

Latinalaistanssiasussa koristepitsiksi valittiin valkoista gebyr-pitsiä, joka värjättiin mustaksi ja koristeltiin jaden vihreillä ja mustilla strasseilla. Pääntie, selkä, helma ja hihansuut reunustetaan mustalla joustavalla, satiinipintaisella vinonauhalla. Vakiotanssipuvun koristeena käytetään limen vihreää joustopitsiä. Pitsi sisältää 10 % elastania ja 90 % polyamidia. Pitsi on tarkoitettu koristella vielä keltaisilla, vihreillä ja kirkkailta strasseilla.

Vakiotanssipuvun helmaan valittiin kauniisti laskeutuvaa satiinisifonkia. Satiinisifonki on ilmavaa, ja se leijuu tanssiessa kauniisti. Tämän takia se sopiikin hyvin vakiotanssipuvun helmaan. Satiinisifonki on 100 % polyesteriä, joka antaa sifongille silkkimäisen tunnun, hyvän siliävyyden sekä kauniin laskeutuvuuden.

Miehen latinalaistanssipaita valmistetaan mustasta peruslycrasta ja kauluksissa käytetään mustaa joustosatiinia. Housuihin valittiin myös mustaa satiinia. Housun vyötärö on kiiltävää ja lahkeet mattaa. Kankaan molemmat puolet otetaan siis käyttöön. Satiini on myös 100 % polyesteriä. Polyesterikuidut tekevät materiaalista hankauksen kestävä. Se antaa materiaalille myös hyvän rypistyvyyskeston. Miehen latinalasitanssipaidan koristeluun käytettiin samaa gebyr-pitsiä ja strasseja kuin naisen latinalaistanssiasuun.

Kuva 23. Valitut materiaalit

6 PUKUJEN VALMISTUS

Soveltamassani Harrisonin (1982) suunnitteluprosessin mallissa kolmas vaihe on valmistus, johon kuuluvat kaikki pukujen valmistukseen liittyvät seikat, kuten kaavoitus, leikkuu, ompelu sekä viimeistely ja koristelu.

Kaipaisen (2000) mukaan tilausvaatteen valmistusprosessi on muiden käsityöllisten suunnittelu- ja valmistusprosessien tavoin iteratiivinen, palautekierroksinen (vrt. Anttila 1993, 107–192) eli suunnittelun ja valmistamisen aikana tapahtuva arviointi ja palaute muuntavat prosessin kulkua ja valmistettavaa tuotetta. Kaavoituksen, leikkuun, ompelun ja sovitusten aikana vaatteiden malli kehittyy ja siihen tehdään tarvittavat muutokset.

6.1 Kaavoitus ja ompelu

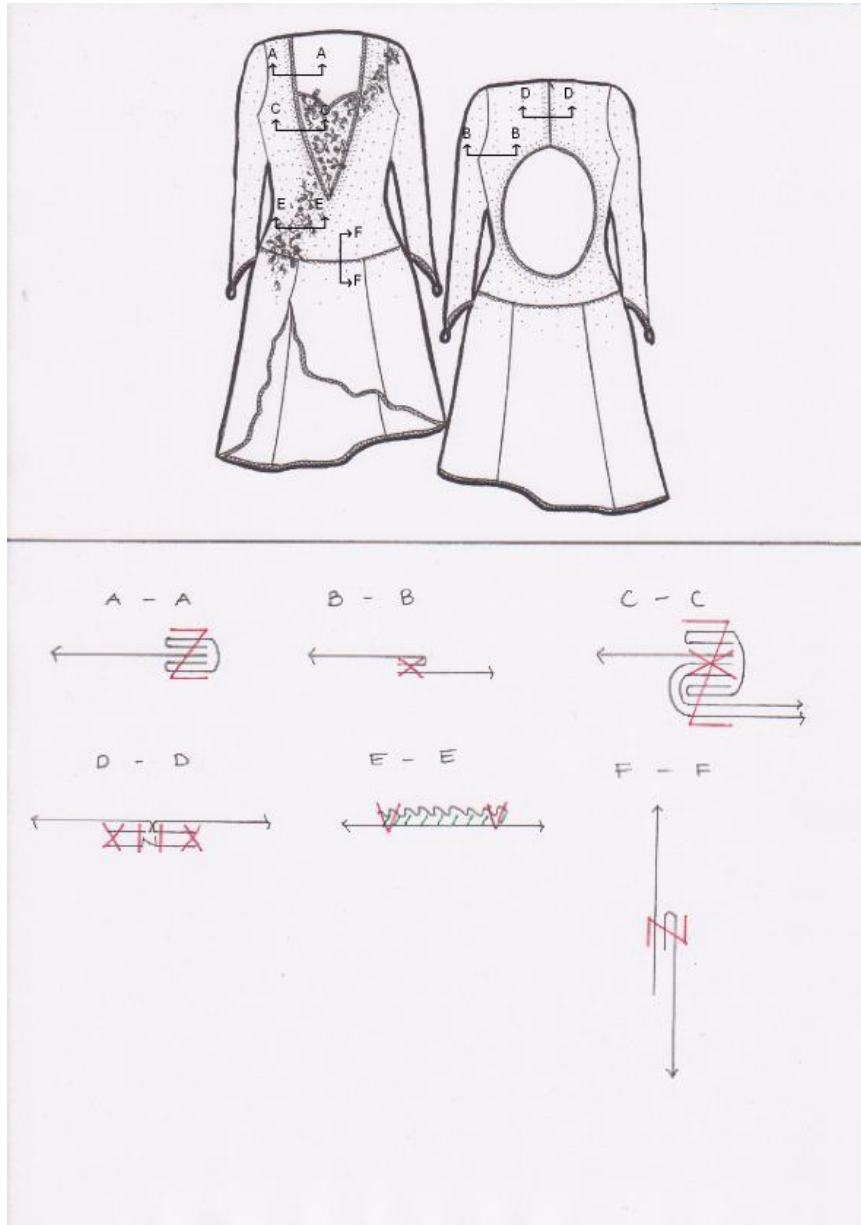
Tässä suunnittelu- ja valmistusprosessissa käytin valmiita kaavoja. Työharjoitteluai- kana sain ompelija Eeva Kähärältä naisten bodyn sekä helman, ja myös miesten bodyn ja housujen peruskaavat. Nämä kaavat ovat hyvin istuvia ja erittäin helposti muunneltavia asiakkaiden mittojen mukaan. Koska asuissa käytettävät materiaalit ovat erittäin joustavia, on kaavojen muokkaaminen mittojen mukaan mahdollista. Peruskaavat ovat hyvin yksinkertaisia. Niissä ei ole mitään erikoisia leikkaussaumoja eikä muotolas- koksia. Usein naisten vakio- sekä latinalaistanssiasut muotoillaan bodyn päälle, joten tästäkään syystä en ole paneutunut asujen kaavoitukseen.

Aloitin valmistusprosessin asiakkaiden mittojen otolla. Mitat olivat lähes samat kuin valmiissa kaavoissa, joten muokattavaa oli todella vähän. Naisen bodyyn lisättiin sel- kään lisää pituutta. Miehen bodyyn sekä housuihin ei tarvinnut tehdä kaavoitusvai- heessa mitään muutoksia.

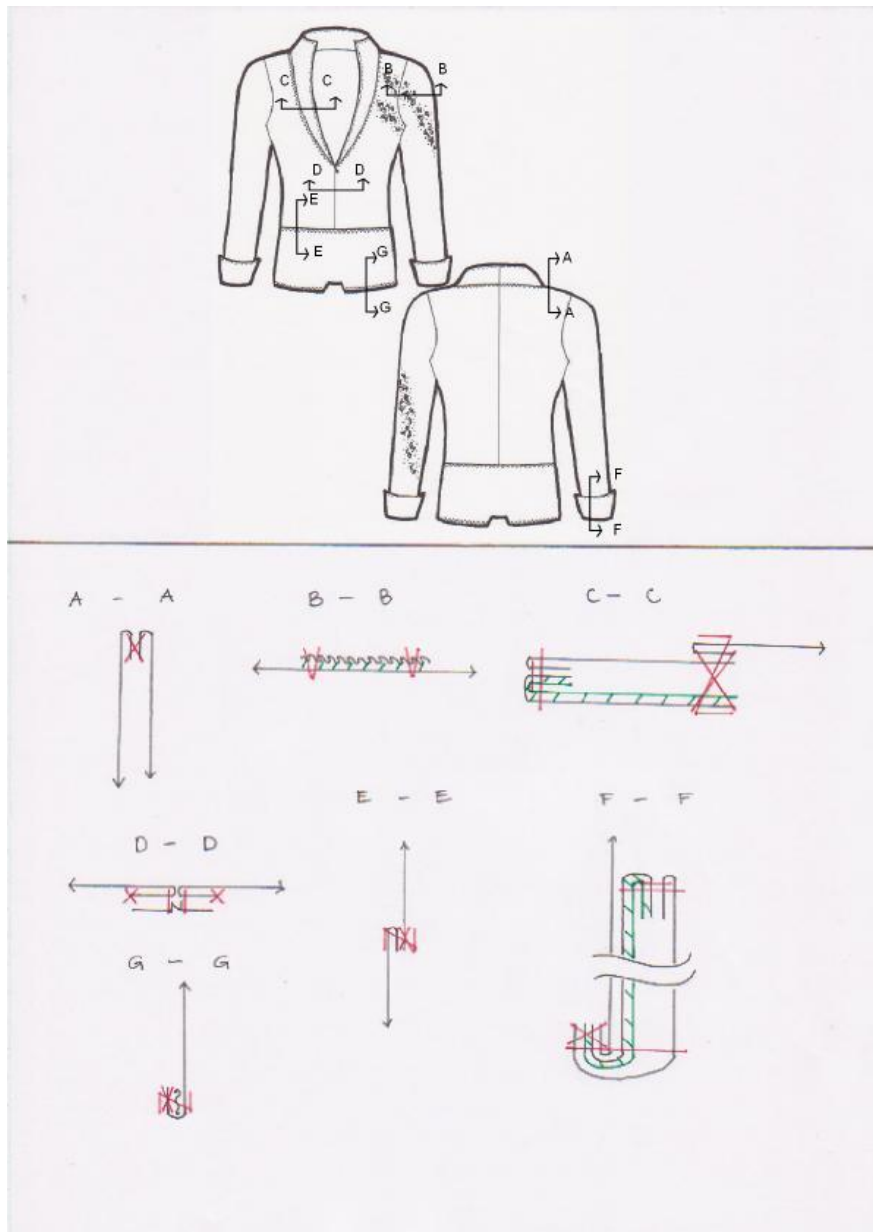
Ammattimaisesti valmistettuihin uniikkivaatteisiin on aina liittynyt kiinteästi erittäin korkea ammattitaito; kunnianhimoinen toteutus ja huolellinen viimeistely. Yksityis- kohdat tehdään niin kuin hyvä tulee ja parhaalta näyttää, vaikka jokaisen vaateen yk- sityiskohdat olisi tehtävä eri tavalla. Yhtä lailla kuin pitää osata silittää taitavasti, pitää osata myös nähdä, mitä jätetään silittämättä ja milloin reunan tai sauman sopii kaartua pehmeästi. (Koskennurmi-Sivonen 2000)

Tuotteita ommeltaessa tuli huomioida materiaalien sekä mallien joustavuus. Bodyissa käytetyt lycrat sekä meshit vaativat erittäin joustavat ompeleet. Valitsinkin käytettä- väksi tikiksi saumurin nelilankaisen simultaanitikin. Simultaanitikki sopii sekä jous- tamattomille kudotuille että joustaville neuloksille. Sillä voidaan kiinnittää esim. jous- topitsiä alusvaatteisiin. Tikki on joustava, kestävä eikä purkaannu kovin helposti. (Ylönen, Häkkinen. 2005, 15). Bodyjen ja helmojen saumat on ommeltu juuri tuolla nelilankaisella simultaanitikillä. Vakiotanssiasun (kuva 26: A-A) bodyn päantiellä, hihansuissa, lahkeensuissa sekä latinalaistanssiasujen (kuva 24, 25: G-G) bodyn lah- keensuissa käytin framilon- nauhaa. Framilon on 100 % polyuretaania olevaa jousto- nauhaa. Se venyy jopa 40 % ja palautuu takaisin alkuperäiseen mittaansa. Se on elas- taanisempaa kuin suurin osa kumeista tai elastaanisista nauhoista. Sitä on helppo om-

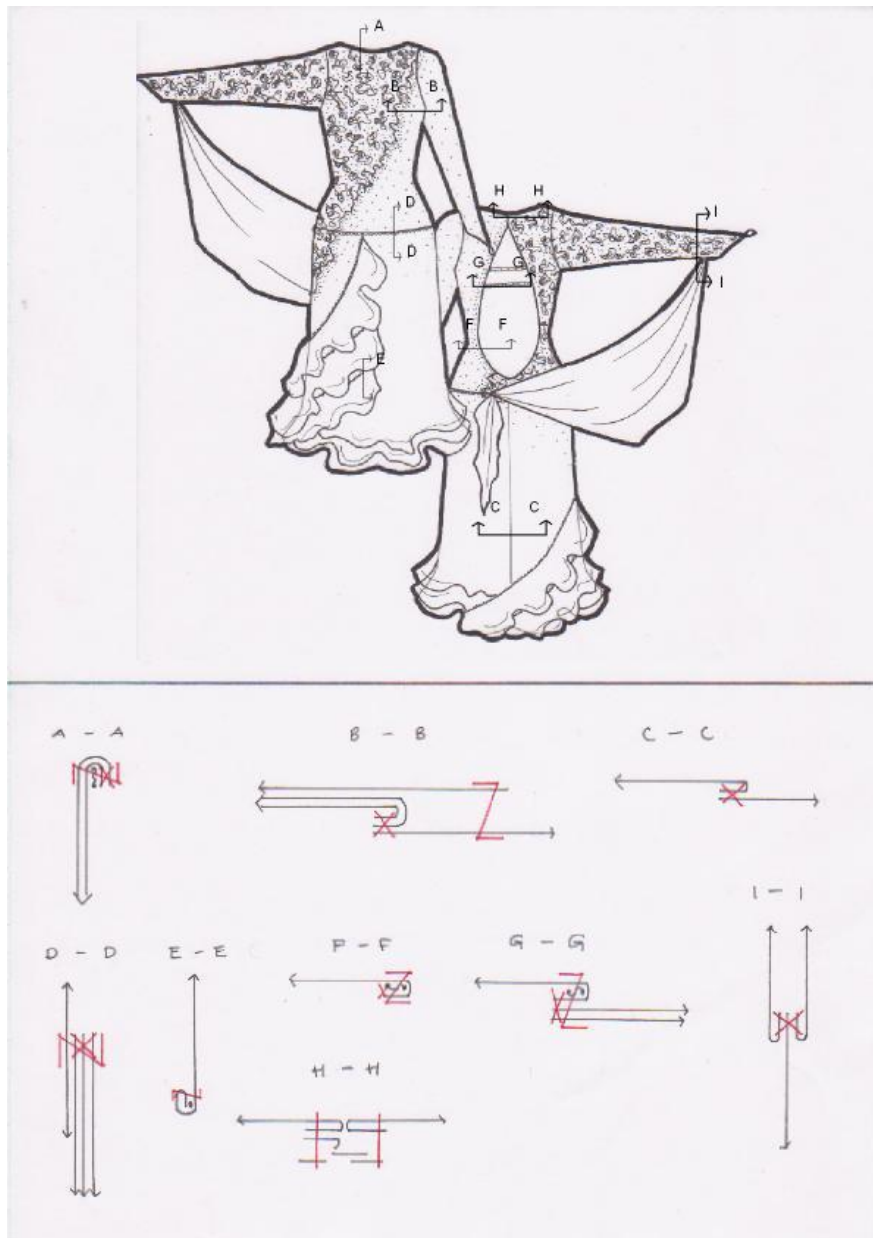
mella, se on ohutta, taipuisaa ja joustavaa. Framilon on erinomaista alusvaatteissa, uimapuvuissa, vauvan- lastenvaatteissa ja collegevaatteissa. (Ullakka Oy, 2009.)

Kuva 24. Poikkileikkauskuvat, Naisen latinalaistanssiasu

Kuva 25. Poikkileikkauskuvat, Miehen latinalaistanssipaita

Kuva 26. poikkileikkauskuvat, Naisen vakiotanssiasu

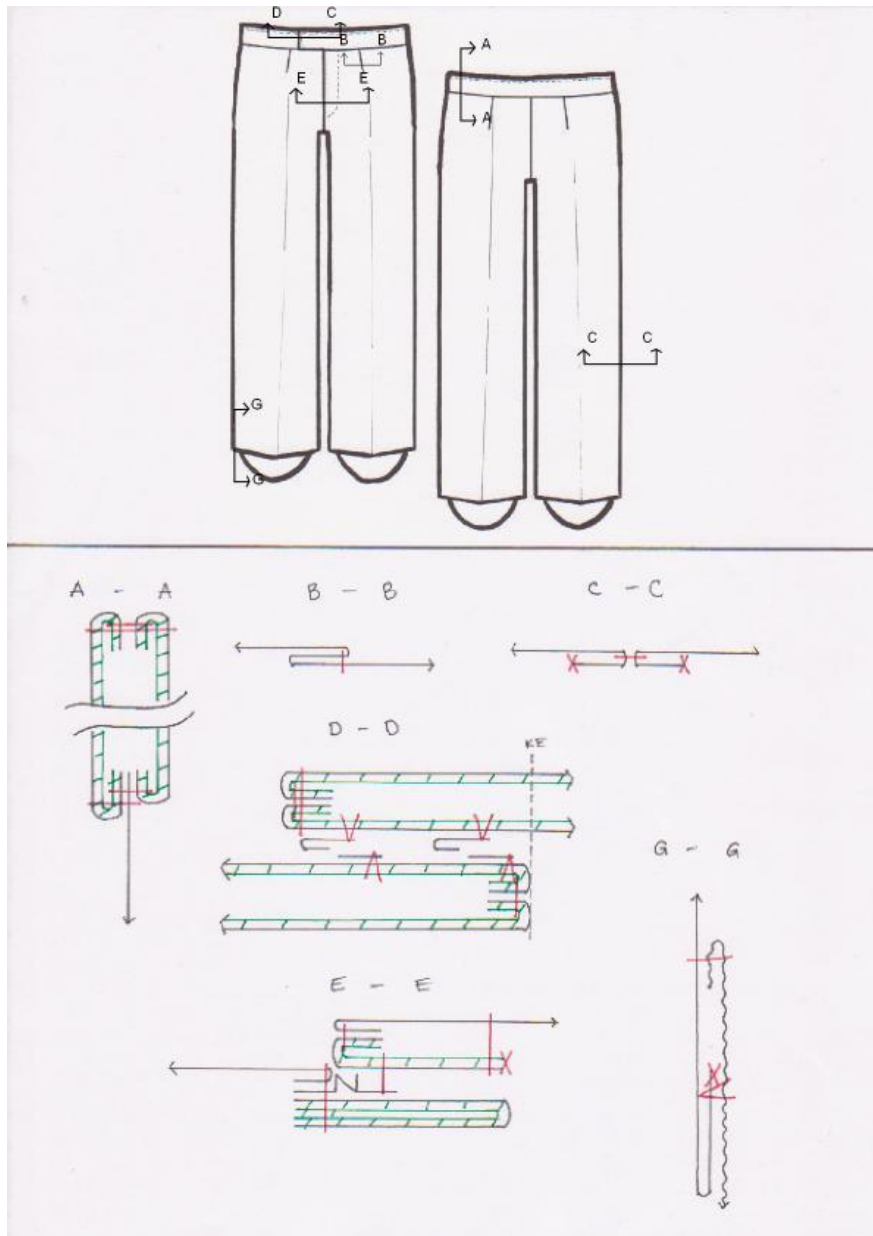
Framilon kiinnitettiin päärmeen alle venyttäen sitä ommellessa. Näin nauha kiristyy venytyksen jälkeen mutta kuitenkin joustaa ja samalla tekee saumasta tukevamman. Samantapainen saumanrakenne löytyy alusvaatteiden sekä uima-asujen pääntieltä, hihansuista kuin lahkeensuistakin.

Bodyn ja helman ompelun jälkeen helma istutetaan bodyyn. Usein istutuskohta sijaitsee ylä- ja alalantion välissä. Saumarakenteena käytetään päällisaumaa, joka kiinnitetään kolmipistesiksakilla (kuvat 24: F-F, 25: E-E, 26: D-D). Tikki joustaa ja antaa hyvin periksi, se myös palautuu venymisen jälkeen. Tätä samaa saumanrakennetta käytin vakiotanssiasun koristepitsin ompelussa (kuva 26: B-B). Vakiotanssiasun helmaan on

päärmättäessä lisätty 0,8mm paksuista nylonsiimaa (kuva 26: E-E), joka nostaa helman kierteelle, ja antaa sille näyttävämmän ja runsaamman vaikutelman.

Latinalaistanssiasujen bodyissa kiinnitykseen valittiin piilovetoketju (kuvat 24, 25: D-D). Vetoketju on kiinnitetty lyhyellä suoraompeleella. Tämä on valmistuksessa kaikkein haastavin kohta. Ompeleen tulisi joustaa, koska miehustamateriaali on erittäin joustavaa, mutta piilovetoketju taas on täysin joustamaton. Ompeleen valinta on siis ongelmallista juuri materiaalien erilaisuuden takia. Päädyin käyttämäni ratkaisuun kuitenkin siitä syystä, että olen ennenkin käyttänyt samaa tapaa ja todennut sen ihan toimivaksi tavaksi.

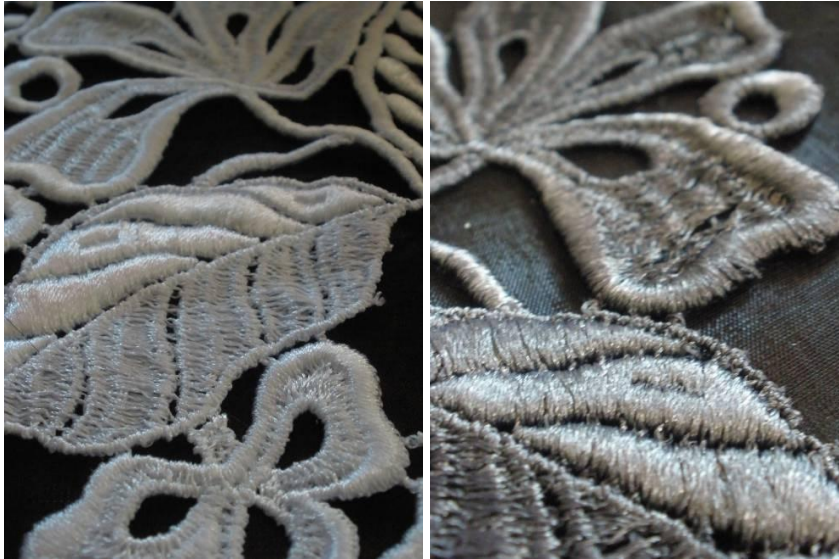
Miehen latinalaistanssiasun (kuva 27) housut on valmistettu ihan tavallisten miesten suorien housujen valmistustavan mukaan. Niissä en käyttänyt mitään erikoisia saumaratkaisuja tai ompelutapoja. Ainut erikoisuus, jotka housuihin tulevat, ovat kuminauhat lahkeensuissa (kuva 27: G-G). Tätä samaa ratkaisua käytetään lasten kura- tai talvihaalareissa. Kuminauhan tarkoitus on pitää lahkeet alhaalla tanssiessa. Kuminauha pujotetaan jalkaan siten, että se on jalkapohjan ja kengän välissä tai siten, että se tulee kengän alle. Kuminauha on n. 2cm leveää ja kiinnitetään suoraompeleella lahkeen sisä- ja ulkosaumaan.

Kuva 27. Poikkileikkauskuvat, Miehen latinalaistanssihousut

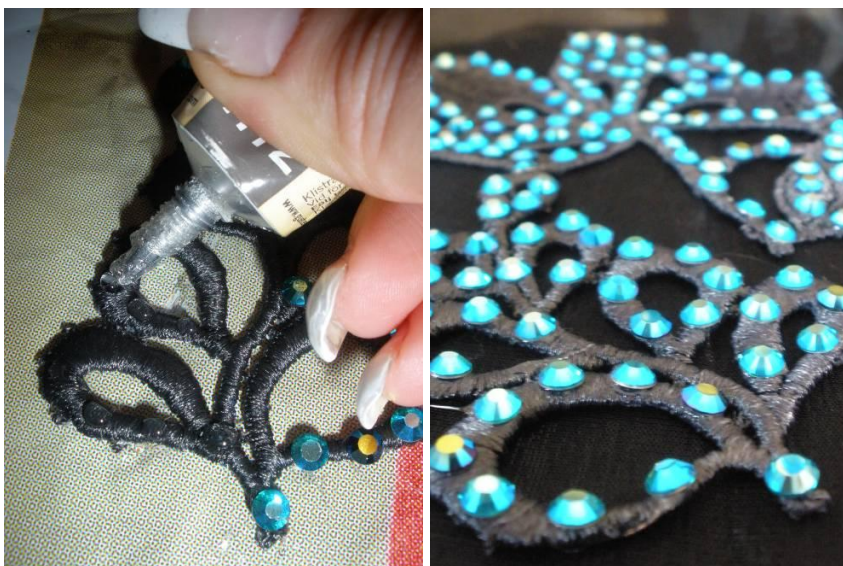
6.2 Viimeistely ja koristelu

Viimeistelyyn kuuluu koristelu pitsin ja strassein. Latinalaistanssiasuissa käytettävä koriste pitsi on valkoista, isokuosista tekokuitugebyr -pitsiä. Valittuun teemaan ei tuo hohtavan valkoinen väri sopinut, joten värjäsin pitsin Marabun mustalla tekstiilivärillä tuputtaen (kuva 28). Väri oli melko tahmeaa ja paksua, joten sen laimentaminen helpotti värjäysprosessia. Värjätyn pitsin annetaan kuivua maalaamisen jälkeen, ja väri aktivoidaan silittämällä väri pitsiin kiinni.

Kuva 28. Värjämätön ja värjätty pitsi

Kun pitsit olivat värjäykseltään valmiit, aloitin niiden strassituksen eri väreillä. Strassitus (kuva 29) aloitetaan liimapisteiden laitolla. Usein liimana käytetään joko tekstiileille sopivaa valkoista maitoliimaa tai tekstiililiimaa. Liimapisteiden annetaan kuivautua muutama sekunti, minkä jälkeen strassit asetellaan pinsetein liimapisteiden päälle. Tämän jälkeen painellaan kämmenellä strasseja. Näin varmistetaan, että strassit ovat kiinnittyneet kunnolla koristeltavaan materiaaliin. Kun strassitus on valmis, kiinnitetään pitsit liimalla ja käsipistoin pukuun. Strasseja lisätään myös muualle asuun. Tämä sama koristelutekniikka toistuu myös Naisen vakiotanssiasussa, koristeltavana pitsinä vaan käytettiin joustavaa polyesteripitsiä, joka on kiinnitetty asuun jo ompeluvaiheessa.

Kuva 29. Strassitus ja valmis koriste

7 ASUKOKONAISUUDEN ARVIOINTI

Viimeinen vaihe Harrisonin suunnitteluprosessin mallissa (kuva 1, s. 2) on testaus. Soveltamassani mallissa tuo viimeinen vaihe on asukokonaisuuden arviointi. Tässä vaiheessa todetaan kuinka asut ovat toimineet SM- ja IKM-kilpailuissa, ja ovatko toimeksiantajani tyytyväisiä tulokseen. Asetin tulostavoitteeksi hyvin istuvat ja toimivat kilpailuasut sekä tunnettavuuden kilpatanssiympäristöissä tulevaisuutta ajatellen.

Suunnittelun alkaessa keräilin valtavan määrän kuva-aineistoa, jonka tärkeimmäksi osaksi muodostui Guccin 2009 kevään ready to wear- malliston mekot. Analysoin mallistoa ja sitä kautta myös päädyin tutkimaan kevään ja kesän 2009 trendejä. Sisäistin aineiston ja suunnittelun lähtökohdat hyvin, ja sitä kautta sain suunnittelemani tuotteet näyttämään trendikkäiltä. Analysoinnin jälkeen alkoi ideointi ja luonnostelu. Toimeksiantaja löysivät melko nopeasti mieleisensä mallit, joten tuotteiden valmistusprosessi käynnistyi nopeasti. Työn nopea kulku sopi prosessilleni hyvin, koska aikataulu oli suppea.

Valmiit asukokonaisuudet testattiin ennen varsinaisia kilpailuja. Tällä testauksella saimme selville oliko asuissa jotain korjattavaa. Testauksessa kävi ilmi, että asut toimivat toivotulla tavalla. Toimeksiantajani olivat tyytyväisiä saavutettuun tulokseen. Asukokonaisuuksien mallit, värit ja koristelut miellyttivät heitä. Toimeksiantajien valmentajat antoivat myös arvioinnin asukokonaisuuksista. Latinalaistanssien valmentajina toimivat Kari ja Tarja Luukkonen ja vakiotanssivalmentajina taas Sami Vainionpää ja Merje Styf.

Luukkosten (2009) mukaan Savolaisten latinalaistanssiasukokonaisuus (kuva 30) oli kaikin puolin toimiva paketti. Naisen puvun väri oli erittäin hyvin valittu. Värivalinta korosti kauniisti daamin kasvoja sekä punaisia hiuksiakin. Asussa oli kaunis koristelu, joka antoi hyvän pisteen jaden vihreälle puvulle. Puvun helmaosan olisi voinut kiinnittää hieman ylemmäs, jolloin se olisi asettunut hiukan paremmin vyötäröllä. Tämä ei kuitenkaan vaikuttanut negatiivisesti parin yleisvaikutelmaan. Miehen asu oli hillitty musta ja koristelu oli samantyylinen kuin naisenkin asussa. Tämä toimi hyvin yhdistävänä tekijänä asujen välillä. Paidassa koristelut olisivat kuitenkin voineet olla enemmän käden ulkosyrjällä, koska nyt koristelu jää liian sisäsyrylle eikä sen takia näy niin

hyvin kuin oli toivottu. Housun vyötärö olisi voinut olla hiukan tiukempi, koska tanssiessa housut valuivat hiukan liian alas. Tämä on kuitenkin helposti korjattavissa oleva seikka. Luukkosten mielestä voin olla oikein tyytyväinen latinalaistanssiasuihin ja niistä syntyvään asukokonaisuuteen.

Kuva 30. SM-latinalaistanssikisat

Vakiopuvun (kuva 31) arvioinnin antoivat valmentajat Sami Vainionpää sekä Merje Styf (2009). Heidän mielestään vakiopuku on onnistunut kokonaisuus. Sen kaunis kaksivärinen helma tuo persoonallisuutta pukuun. Puvussa oleva koristelu on kaunis ja lisää asuun näyttävyyttä. Röyhelöt ja runsaus on tällä hetkellä muotia vakiopuvuissa. Styfin mielestä se on toteutettu erittäin hyvin ja ennen kaikkea niin, että se pukee Naiselle ominaista tyyliä mukaillen. Styf kuitenkin jäi kuitenkin pohtimaan hihasta lantion olle menevää huivia. Jos huivi olisi ollut runsaampi, se toisi lisää liikettä myös tanssiin. Styfin mielestä huivi jää nyt myttyyn lantion päälle, kun se lähtee vasemman pakarän päältä oikeaan käteen. Huivin lähtiessä oikeasta kädestä oikean pakarän päälle ei syntyisi vaikutelmaa, että selkä olisi notkolla.

Kuva 31. IKM-vakiotanssikisat

8 POHDINTA

Näin opinnäytetyön tehneenä on helppo hymyllä ja todeta, että olo on ylpeä ja helpotunut. Tavoitteenani oli saada aikaan näyttävä ja toimiva asukokonaisuus latinalais-tansseihin sekä vakiotansseihin. Nyt tuo kauan aherretty työ on vihdoinkin valmis. Kaikki turha panikointi on nyt enää pelkkä muisto opettavaisesta työprosessista. Näin jälkikäteen voi todeta, että hyvin suunniteltu työ on puoliksi tehty. Hyvä ja joustava aikataulu sekä suunnittelu helpottavat prosessin etenemistä. On kuitenkin syytä varautua siihen, että suunnitelmat voivat muuttua, mutta kuten minunkin tapauksessani, asioilla on aina tapana järjestyä.

Aluksi toimeksiantajakseni sain heinolalaisen kilpatanssiparin. Parilla oli muutaman vuoden mittainen tanssitaival, joten kokemusta oli karttunut monista kilpailuista. SM- sekä IKM kilpailut olivat heille tuttuja kokemuksia, joihin he harjoituskaudellaan tähtäisivät tänäkin vuonna. Yhteistyö parin kanssa alkoi jo elokuussa 2008. Pääsimme alkuun yhteisten palaverien, tanssiharjoitusten ja suunnitteluhetkien kanssa. Yhteistyö heidän kanssaan tuntui helpolta ja mutkattomalta, kuitenkin parin tanssiharrastus lop-

pui yllättäen. Yhteistyö parin kanssa lopetettiin jouluna 2008. Tämä yllätys sai aikaan turhautuneisuuden siitä, että asiakkaan paikka on tyhjä ja aika käy vähiin. Onnekseni vanhempani harrastavat samaista lajia ja ovat tähdänneet harjoituksillaan mestaruuskilpailuihin. Uudeksi toimeksiantajakseni sainkin vanhempani Pasi ja Päivi Savolaisen. Yhteistyö asiakkaiden kanssa toimi erittäin sujuvasti. Huono puoli tässä asiakkaan vaihtumisessa oli se, että jouduin tekemään opinnäytteelleni todella tiukan aikataulun. Ensimmäiset kilpailut olivat 4.4.2009 ja yhteistyö aloitettiin tammikuussa 2009.

Vaikka työssäni ilmeni ongelmia, etenkin tuo asiakkaan vaihdos, oli kokemus kaiken kaikkiaan kasvattava ja antoisa. Virheistään oppii, ja sehän on tarkoituskin. Harrisonin teknologisen suunnitteluprosessin mallinnus tuntui aluksi aivan heprealta. Tuntui, etten ymmärtänyt tuon taivaallista koko prosessin kulusta. Mallin periaatteet unohtuivat alkuun, mutta loppua kohden asia alkoi hahmottua ja tuntui jopa järkevältä ajattelulta. Teoriaosuuden hahmottelu ja tieteellisen kirjoituksen kirjoittaminen oli minulle alusta asti haastavaa. Tekstiä kyllä syntyi, paljonkin, mutta sen muuntaminen asiatekstiksi oli todella raastavaa. Jos rajoja kirjoituksen suhteen ei olisi ollut, olisi opinnäytteestäni tullut vain hauska tarina, joka käsittelee kilpatanssia. Aiheena kilpatanssi ja kilpatanssiasut ovat mielenkiintoisia. Ikävä kyllä aiheesta on erittäin vähän kirjallisuutta, joten jouduin turvautumaan suullisiin tiedonantoihin ja omaan tietämykseeni asiasta. Uuden tiedon ja lähteiden etsintä oli käydä hermojeni päälle. Nyt kun työ on valmis, ihmettelen, mistä löysin kaiken tämän tiedon.

Suunnittelu tuntui ihanan helpolta kirjoittamisen seassa. Tuntui, että sai niin sanotusti aivot narikkaan. Suunnitteluprosessini eteni hyvin toimeksiantajieni aktiivisuuden ansioista. Suunnittelupalavereja pidettiin säännöllisesti ja aina tuotiin uusia ideoita esille. Yhteistyö oli helppoa ja vaivatonta. Minun lisäkseni toimeksiantajani innostuivat käyttämästäni aineistosta. Tuntui, että välillä Guccin mallisto ja kevät-kesä 2009 trendit olivat liiankin tärkeässä roolissa opinnäytteeni suhteen, ja jouduin aina topputtelemaan itseäni uusien muotilehtien hankkimisessa. Olin siis todellakin kiinnostunut käsittelemistäni aiheista. Myös tuotteiden valmistaminen oli helppoa ja mukavaa sekä tietenkin opettavaista. Suunnitelmieni mukaan valmistin itse suunnittelemani tuotteet ilman ohjausta. Tästä voinkin kiittää ompelijatuttavaani Eeva Kähärää, joka on aikoinaan opastanut ja ohjannut minua kilpatanssiasujen valmistuksessa. Ilman hänen neuvojaan en olisi pystynyt tekemään tätä prosessia.

Olen kaikin puolin tyytyväinen työn kulkuun ja varsinkin sen lopputulokseen. Mielestäni pysyin hyvin laatimassani aikataulussa, vaikkakin se oli melko tiukka. Asiakkaille valmistamani asut ovat ehtineet olla jo useimmissa kisoissa käytössä. Tavoitteenanihan oli myös kisojen jälkeinen menestys kilpatanssiasujen suunnittelijana ja valmistajana. Muutkin kilpailijat ovat huomanneet kykyäni, sillä olen saanut jo joitakin pukutilauksia. Suunnitelmissa onkin oman ompelimon perustaminen ja nimenomaan kilpatanssiasujen valmistaminen. Mikä ihaninta, sain siis pidettyä mielenkiinnon aiheessa koko prosessin ajan ja olen edelleen koukussa kilpatanssiin sekä kaikkeen siihen hömpötykseen, mikä tähän ihanan pinnalliseen harrastukseen liittyy!

Kun miettii aiheita kilpatanssi ja kilpatanssiasut, mieleeni tulee osa-alueita, joita voisi vielä tutkia. Asuihin käytettävistä materiaaleista tai kaavoituksesta ei tietääkseni ole tutkimuksia. Näistä osa-alueista saisi mielenkiintoisia opinnäytteitä tai muita vastaavia tutkimuksia. Jos olisin itse nyt tilanteessa, jossa pohtisin opinnäytteeni aiheita, valitsisin aiheeksi kilpatanssiasuissa käytettävät koristeet. Mielestäni aihe on kiehtova. Aiheesta tuskin löytyy teorian tietoa, mutta ammattitaitoisia koristelijaita Suomesta kyllä löytyy. Olen kuitenkin iloinen siitä, että valitsin opinnäytteeni aiheeksi kilpatanssiasut. Tulevaisuudessa haaveenani on perustaa ompelimo, jossa valmistetaan kilpatanssiasuja ja juhlapukuja. Opinnäytteestä on siis ollut todella paljon ammatillista hyötyä tulevaisuutta ajatellen.

LÄHTEET

- Anttila, Pirkko. 1993. Käsityön ja muotoilun teoreettiset perusteet. Porvoo: WSOY:n graafiset laitokset.
- Döllel, Hannes & Eberle, Hannelore. 2003: Muoti piirtäminen, väri ja tyyli. Suom. Tähtiö, Raija. Porvoo: WSOY
- Kaipainen, Minna. 2000. Vaatteilla yrittäminen – tilausvaatteiden suunnittelu ja valmistus. Teoksessa Koskennurmi-Sivonen, Ritva & Raunio, Anna-Mari (toim.) Vaatekirja. Helsinki: Yliopistopaino
- Kettunen, I. 2001. Muodon palapeli. Porvoo: WSOY.
- Koivuniemi, Liisa. 2004. Mitä hyötyä aktiivitanssijalle on kouluttamisesta? Tanssiurheilija 3/2004, 18.
- Koskennurmi-Sivonen, Ritva & Seitamaa-Hakkarainen, Piritta, 2004. Luovuus, www-sivut: http://mlab.uiah.fi/polut/Luovuus/teoria_luovuus.html. Haettu 5.2.2009
- Koskennurmi-Sivonen, Ritva, 2000. Vaate-muoti, taide ja käsityö. Teoksessa Koskennurmi-Sivonen, Ritva & Raunio, Anna-Mari (toim.) Vaatekirja. Helsinki: Yliopistopaino
- Laakso, Eero. 2005. Tanssiurheilun käsikirja. Helsinki: SLU- paino.
- Luukkonen, Kari ja Tarja, 2009. Kilpatanssivalmentajien suullinen tiedonanto 4.4.2009
- Markula, Raija. 2001. Tekstiilitieto. Porvoo: WSOY
- Muhonen, Jaakko 2003. Luovuuskoulutus, www-sivut: <http://www.luovuuskoulutus.fi/luovuus.htm>. Haettu 5.2.2009

Ritola, Pekka. 2009. Kilpatanssiasujen suunnittelija ja koristelija. Suullinen tiedonanto. 24.8.2009

Salovaara, Johanna. 2009. New York – Lontoo – Milano - Pariisi, Kevät – Kesä 2009. Muoti maailma kevät 2009, 49-63.

Styf, Merje. 2009. Kilpatanssijan ja valmentajan suullinen tiedonanto 7.3.2009

Suomen Tanssiurheiluliitto. 2009. www-sivut: <http://tanssiurheilu.fi/toimisto/saannot>
Haettu 3.3.2009

Tampereen Leena, Kevät-kesä 2009. Yrityksen www-sivut:
<http://www.tampereenleena.fi/sesonki/> Luettu 20.8.2009

Tanssiurheilija. 2004. Suomen tanssiurheiluliitto, Helsinki.

Ullakka Oy. 2009. Joustonauha- Framilon tuoteseloste.

Yli-Piipari, Sami. 2005. 12-16- vuotiaiden kilpatanssijoiden tavoiteorientaatio, liikuntamotivaatio, motivaatioilmasto ja viihtyminen vuoden pitkäikäistutkimuksen aikana. Liikuntatieteiden laitos, Jyväskylän yliopisto. Liikuntapedagogiikan pro gradu-tutkielma. (Ellfeldt. L. & Morton, V. 1974. This is ballroom dance. National press books, USA.)

Ylönen, Hanna & Häkkinen, Roosa, 2005. Vaatetusalan ammattitekniiikan käsikirja. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy

KUVALUETTELO

KUVA 1. Teknologisen suunnitteluprosessin malli (Harrison 1982). Anttila, Pirkko 1993, 97. Teoksessa Käsitöiden ja Muotoilun teoreettiset perusteet. Porvoo: WSOY:n graafiset laitokset

KUVA 2. Harrisonin teknologisen suunnitteluprosessin mallinnus. Savolainen, Noora, 2009.

KUVA 3. Projektin aikataulu

KUVA 4. Syvänen, Esko. 2008. Pasi ja Päivi Savolainen

KUVA 5. Latinalaistanssit. Kupiainen, Timo, 2009. Kuvaajan omat nettisivut.
http://kupiainen.1g.fi/kuvat/Tampere+Winter+Dance+2009/24.01.09++IPDSC+European+latin/DSC_0430.jpg Haettu 18.8.2009

KUVA 6. Vakiotanssit. Kupiainen, Timo, 2009. Kuvaajan omat nettisivut.
http://kupiainen.1g.fi/kuvat/Tampere+Winter+Dance+2009/25.01.09++IDSF+International+Open+standard/DSC_3280.jpg Haettu 18.8.2009

KUVA 7. Rock'n swing- tanssit. www.danceteamsusa.com/images/boogie.jpg
Haettu 18.8.2009

KUVA 8. Kevät- kesä 2009 trendit. Kuvakollaasi. Savolainen, Noora, 2009.

KUVA 9. Guccin ready to wear kevään 2009 malliston mekot.
<http://www.style.com/fashionshows/review/S2009RTW-GUCCI>

KUVA 10. Kilpatanssit. Kuvakollaasi. Savolainen, Noora, 2009.

KUVA 11. Materiaaleja ja värejä.

KUVA 12. Ideakuvakollaasi. Savolainen, Noora, 2009.

KUVA 13. Luonnoksia, latinalaistanssiasu Naiselle.

KUVA 14. Luonnoksia Naiselle, latinalaistanssiasu yhdistelmä, valittu malli.

KUVA 15. Luonnoksia, latinalaistanssipaita Miehellle.

KUVA 16. Luonnoksia, latinalaistanssihousut Miehellle.

KUVA 17. Luonnoksia, vakiotanssiasu Naiselle

KUVA 18. Luonnoksia Naiselle, vakiotanssiasu yhdistelmiä, valittu malli.

KUVA 19. Naisen valittu latinalaistanssiasu.

KUVA 20. Miehen valittu malli, latinalaistanssihousut.

KUVA 21. Miehen valittu malli, latinalaistanssipaita.

KUVA 22. Naisen valittu vakiotanssiasu.

KUVA 23. Valitut materiaalit.

KUVA 24. Poikkileikkauskuvat, Naisen latinalaistanssiasu.

KUVA 25. Poikkileikkauskuvat, Miehen latinalaistanssipaita.

KUVA 26. Poikkileikkauskuvat, Naisen latinalaistanssiasu.

KUVA 27. Poikkileikkauskuvat, Miehen latinalaistanssihousut.

KUVA 28. Värjäämätön ja värjätty pitsi.

KUVA 29. Strassitus ja valmis koriste.

KUVA 30. SM- latinalaistanssit. Savolainen, Noora, 2009.

KUVA 31. IKM- vakiotanssit. Savolainen, Noora, 2009.